

Van: BastaA! <basta.org@telenet.be>
Aan: BastaA! <basta.org@telenet.be>
Datum: 07/07/2010 09:17 AM
Onderwerp: Den Dagklapper

Den Dagklapper...

INHOUD

REAGEER!

[2010.06.23 Miserabel leven voor vrouwen in asielcentra \(De Wereld Morgen\)](#)
[2010.06.23 Zwitserland moet minarettenverbod opheffen \(Algemeen Dagblad\)](#)
[2010.06.24 België moet naar Europees Hof voor onvolledige asielprocedure \(De Standaard\)](#)
[2010.06.24 EU-Commissie daagt België voor Europees Hof wegens asielprocedure \(De Morgen\)](#)
[2010.06.24 Het verband tussen misdaad en etnische afstamming \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2010.06.24 Hoe evolueert de islam in Europa \(De Wereld Morgen\)](#)
[2010.06.24 Ibrahim en de onderwijnskloof \(De Standaard\)](#)
[2010.06.24 Probleem opvang asielzoekers vergt 5 minuten politieke moed \(De Wereld Morgen\)](#)
[2010.06.25 Actievoerders blokkeren asielcentrum in Steenokkerzeel \(De Standaard\)](#)
[2010.06.25 Actievoerders vluchtelingencentrum bereiken akkoord met politie \(De Morgen\)](#)
[2010.06.25 Helft Marokkaanse jongens pleegde misdrijf \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2010.06.26 Actievoerders blokkeerden werf nieuw vluchtelingencentrum Steenokkerzeel \(De Morgen\)](#)
[2010.06.28 70 Roma-kinderen worden dakloos in Gent \(De Morgen\)](#)
[2010.06.28 Duitse conservatieven willen IQ-tests voor immigranten \(De Morgen\)](#)
[2010.06.28 EU bemoeit zich niet met boerkaverbod \(Algemeen Dagblad\)](#)
[2010.06.29 Apartheid in ons schoolsysteem is niet de oplossing \(Apache Newslab\)](#)
[2010.06.29 Autochtonen moeten nieuwkomers helpen inburgeren \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2010.06.30 11.550 inburgerings-contracten vorig jaar \(De Morgen\)](#)
[2010.06.30 Dertig leerlingen verlieten atheneum \(De Standaard\)](#)
[2010.06.30 Forza Flandria, Vergeet het maar! \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2010.06.30 Jongeren kritisch over gelijke rechten immigranten \(de Volkskrant\)](#)
[2010.06.30 Mijnenjager onderschept vluchtelingen \(de Volkskrant\)](#)
[2010.06.30 Nigeriaanse veroordeeld voor mensensmokkel en prostitutie \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2010.06.30 Wij zijn geen revolutionairen \(De Standaard\)](#)
[2010.07.01 'Gelukszoekers... We zoeken toch allemaal geluk' \(Trouw\)](#)
[2010.07.01 Burgemeester Sint-Joost vindt onderdak voor 30 Slovakken \(De Morgen\)](#)
[2010.07.01 De multiculturele school - goed of niet goed \(De Wereld Morgen\)](#)
[2010.07.01 Expert - illegaal vaak ten onrechte in cel \(NRC Handelsblad\)](#)
[2010.07.01 Fedasil schrijft kroniek van de opvangcrisis \(De Morgen\)](#)
[2010.07.01 Gent gestart met ontruiming Roma-kraakpanden \(De Standaard\)](#)
[2010.07.01 Nederland sluit illegalen vaak ten onrechte op in cel \(De Morgen\)](#)
[2010.07.01 Zestien immigranten verdrinken in rivier \(De Morgen\)](#)
[2010.07.01 Zeventig kinderen straks dakloos \(De Morgen\)](#)
[2010.07.02 Barack Obama wil dat illegalen zich kunnen legaliseren \(De Morgen\)](#)
[2010.07.02 Dit jaar vroegen al 8.500 mensen asiel aan in ons land \(De Morgen\)](#)
[2010.07.02 Meer dan zeventienduizend asielzoekers in 2009 \(Knack\)](#)
[2010.07.02 Obama wil dat illegalen zich kunnen legaliseren \(Algemeen Dagblad\)](#)
[2010.07.02 Republikeinen zitten Obama's hervorming van de immigratiewet in de weg \(De Standaard\)](#)
[2010.07.03 Eerste helft 2006 ziet sterke stijging aantal asielaanvragen \(De Morgen\)](#)
[2010.07.05 Afrikaan in migrantenkerk beter geïntegreerd \(de Volkskrant\)](#)
[2010.07.05 Google-moslim zoekt wat in zijn straatje past \(de Volkskrant\)](#)
[2010.07.05 Interview met Raf Jespers, auteur van 'Big Brother in Europa' \(De Wereld Morgen\)](#)
[2010.07.05 Migranten op Mauritius leven als slaven \(De Wereld Morgen\)](#)

Miserabel leven voor vrouwen in asielcentra

Onderzoekster Fatma Arikoglu van de Nederlandstalige Vrouwenraad deed onderzoek naar de levensomstandigheden van vrouwen in de collectieve opvang. De resultaten zijn weinig rooskleurig.

Het studierapport en de bijhorende vormingsbrochure "Vrouwen en collectieve opvang bij asiel en migratie. Naar een gendergevoelig opvangbeleid" werd onlangs voorgesteld in het Amazonegebouw te Brussel .

De datum van de voorstelling, 10 juni 2010, is niet toevallig gekozen, zegt Katlijn Malfliet, voorzitter van de Vrouwenraad. "Vanuit de Vrouwenraad vinden wij dat het genderthema vrij weinig aan bod komt in de verkiezingsstrijd. Wij willen gender op de politieke agenda plaatsen."

Genderblindheid

Asiel komt vaak in het nieuws, maar telkens vanuit een negatieve invalshoek. Nog opvallender is dat de genderdimensie zwaar onderbelicht blijft. "Voor wie er zou aan twijfelen, er zijn nochtans mannen én vrouwen onder de asielzoekers", stelt Malfliet.

De voorzitter wijst erop dat vrouwen op een bijzondere manier geraakt worden door de asielproblematiek. Daarom is er nood aan bewustwording van de specifieke impact van asiel op vrouwen. "Er is een duidelijke genderblindheid in het geval van asiel", stelt Malfliet. "We moeten dus in eerste instantie de knelpunten naar buiten brengen, vooraleer we kunnen streven naar verbetering."

Vera Claes van het Instituut voor Gelijkheid tussen Vrouwen en Mannen sluit zich daar bij aan en wijst op de noodzaak om in het algemene beleid ook door de bril van de vrouw te kijken. Daarom werd bij de resultaten van het onderzoek meteen ook een brochure met aanbevelingen voorgesteld.

Onhygiënisch en overvol

In haar onderzoek wilde Fatma Arikoglu bekijken hoe opvangcentra rekening houden met gender. Ze verzamelde haar informatie bij twaalf focusgroepen uit twaalf verschillende opvanginitiatieven verspreid over België, aangevuld met meer dan 35 interviews met medewerkers uit de asielcentra.

"Een eerste vaststelling was dat de infrastructuur in het algemeen verouderd is, en niet aangepast aan de huidige functie van opvangcentrum", vertelt Arikoglu. Een voorbeeld zijn de sanitaire voorzieningen: in de meeste centra zijn die verouderd, onhygiënisch en in slechte staat. Bovendien raakt het opvangnetwerk overbezet, wat ongetwijfeld ook een

grote impact heeft op de levensomstandigheden van de mensen in de asielcentra.

Soms leven er meer dan vijftien mensen per kamer. Dit leidt natuurlijk tot een enorm gebrek aan privacy, maar ook tot onveiligheidsgevoelens. In de praktijk zouden de kamers beperkt moeten zijn maximaal vier tot zes personen. Bovendien voelen vrouwen zich onveilig in de gemengde gangen, vooral wanneer ze 's nachts naar het toilet moeten.

Toch zijn er ook goede praktijken, zoals het beschikbaar stellen van foyers en een gemeenschappelijke keuken, of een individuele kamer voor een alleenstaande vrouw met jonge kinderen. Als die mogelijkheden er zijn, is de sfeer veel gemoedelijker. Kleine ingrepen kunnen soms heel wat veranderen. Kunstwerken van bewoners aan de muren bijvoorbeeld, maken een ruimte al heel wat gezelliger.

Het syndroom van het opvangcentrum

"Het leven van vrouwen in asielcentra is gewoon miserabel", vindt Katlijn Malfliet. "Het gebrek aan privacy, dat ook het syndroom van het opvangcentrum wordt genoemd, heeft verregaande gevolgen. Bovendien is komen geweld en spanningen in de centra vaak voor."

Er heerst dus een groot onveiligheidsgevoel en een grote frequentie van zowel familiaal als verbaal geweld, vooral in de open centra waar meer alleenstaande mannen zijn. Vrouwen hebben het er nodig hier met andere vrouwen over te praten. Die praatgroepen worden echter maar in een beperkt aantal centra opgezet, vanwege een tekort aan budget en soms ook door een tekort aan inzicht in de problematiek.

Communicatie en informatiedoorstroming binnen de centra vormen een ander heikel punt. Taalbarrières spelen hier een rol in, maar worden nog extra versterkt door het gebrek aan tolken in deze opvangcentra. Daar komt bij dat het personeel in de meeste centra niet wordt opgeleid om rekening te houden met gender, met de specifieke noden en behoeften van vrouwen die leven in de opvang.

Alleenstaande vrouwen met of zonder kinderen hebben specifieke kwetsbaarheden en noden, bijvoorbeeld op het vlak van opvoedingsondersteuning en kinderopvang, en die voorzieningen zijn vaak ondermaats. Eén centrum gaf hier wel een goed voorbeeld in: het maakte een overeenkomst met de stad zodat bewoners die buiten het centrum een cursus volgen, gebruik kunnen maken van de kinderopvangdienst van de stad.

Nietsdoen leidt tot frustraties

Bewoners van asielcentra hebben vaak niets te doen om hun dag te vullen, en dat leidt tot frustraties. Ze vragen zelf om activiteiten, en sommigen nemen er zoveel mogelijk aan deel, maar het aanbod is meestal beperkt. Bovendien zijn er voor vrouwen dikwijls extra drempel, zoals een gebrek aan kinderopvang, maar ook de aard van de activiteiten. Soms schrikken ze terug voor een gemengde groep, of nemen ze niet deel uit angst voor roddels of problemen met hun partner of andere bewoners.

De meeste vrouwen volgen binnen de centra een taalcursus en waarderen die ook sterk. Wel vinden ze dat er een te beperkt aantal instapmomenten is. De cursussen worden immers gegeven door vrijwilligers en zijn dus niet structureel ingebed in de werking van de centra.

Goede voorbeelden van workshops of cursussen zijn onder meer de samenwerking met Sensoa en de Centra voor Volwassenonderwijs. Ook de gemeenschapsdiensten worden sterk gewaardeerd, maar hebben wel enkele minpunten: er wordt maar weinig voor betaald, en is het onduidelijk hoe deze jobs worden toegewezen. Technische jobs die voornamelijk door mannen worden ingevuld, worden meer betaald dan de andere, wat leidt tot een achterstelling van vrouwen. Een toegang tot gewoon, betaald werk is bovendien niet mogelijk.

Gelijkaardige problemen doken op bij de samenwerkingsverbanden met externe organisaties. Die worden algemeen positief onthaald, maar er is duidelijk een gebrek aan budget én aan genderbeleid. Zo wordt er voor mannen vaak samengewerkt met sportclubs; voor vrouwen bestaat dat nagenoeg niet.

Gemor over voeding en kleding

Ook voeding kan een grote bron van onvrede zijn. Vele bewoners willen zelf koken. Waar dat kan, met een winkeltje of een prefabkeuken waar mensen zelf koken, blijkt dat een heel goede impact op de sfeer te hebben. De centrumverantwoordelijken benadrukken dat dit een positieve invloed heeft, maar dat dit vaak niet mogelijk is omwille van infrastructurele en budgettaire beperkingen.

Maar er zijn nog meer punten waar vaak over gemord wordt. In de meeste centra kunnen vrouwen geen beha krijgen, en de witte was en kleurwas gaan gewoon samen de machine in. En ook met de medische hulpverlening is vaak ontoereikend en er zijn lange wachttijden, voornamelijk in de gesloten centra.

Het verschil tussen open en gesloten centra komt ook naar voren in de tevredenheid over de maatschappelijke begeleiding: in de open centra is die heel goed, in de gesloten centra zijn vrouwen er minder tevreden over. Dat is

voornamelijk een gevolg van de verschillende rollen die de medewerkers van die centra moeten uitoefenen.

Er is ook veel nood aan psychologische bijstand, maar zowel bij de vrouwen als bij de centra zijn er obstakels. Vrouwen durven soms niet of willen geen mannelijke psycholoog, en ook de taal is vaak een probleem. Aan de aanbodzijde is er dan weer een tekort aan budget en aan tolken. Goede voorbeelden vinden we in het Carda-pilootproject, waarbij samengewerkt wordt met gespecialiseerde instellingen.

De gebrekkige mobiliteit - door een tekort aan middelen en soms ook inzicht - is dan weer een ander probleem dat hoog op de agenda staat. Bij De Lijn kunnen asielzoekers nog genieten van een verlaagd tarief, maar dat is in Brussel en Wallonië niet het geval.

Aanbevelingen naar de toekomst

De belangrijkste aanbeveling is natuurlijk dat er dringend werk moet gemaakt worden van een beter aangepaste infrastructuur. De kwaliteit van de gebouwen moet verbeterd worden en aangepast aan de functie van die collectieve opvang.

Daarnaast valt het ontbreken van een gender- en gelijkheidsbeleid op. "Het is een must om die genderdimensie integreren in het beleid", zegt de Vrouwenraad. "Er moet rekening gehouden worden met de specifieke behoeften van de vrouwen. Zo moeten vrouwen kunnen kiezen voor alle jobs en moet de organisatie van de kinderopvang sterk uitgebouwd worden."

Daarnaast moet er ook een gediversifieerd beleid komen dat gericht is op empowerment en vrijheid, die de zelfstandigheid en zelfredzaamheid van alle bewoners bevordert. Dat moet vastgelegd worden in concrete beleidsplannen ten aanzien van de sector.

De federale opvangwet moeten vertaald worden in uitvoeringsbesluiten die voldoende gendergevoelig geformuleerd zijn. Er is nood aan een menswaardige en kwaliteitsvolle opvang.

De Wereld Morgen, 2010.06.23

UP

'Zwitserland moet minarettenverbod opheffen'

BRUSSEL - Zwitserland moet het verbod om nieuwe minaretten te bouwen zo snel mogelijk opheffen omdat het discriminerend is voor moslims en een inbreuk vormt op het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.

Het parlement van de Raad van Europa in Straatsburg heeft dat uitgesproken.

De Raad van Europa is een mensenrechtenorganisatie waarvan 47 landen lid zijn, waaronder Zwitserland. De Zwitserse bevolking sprak zich vorig jaar in een bindend referendum uit voor een verbod op de bouw van nieuwe minaretten

De uitspraak van het parlement van de Raad van Europa is overigens niet bindend. (ANP/CBR)

Algemeen Dagblad, 2010.06.23

UP

België moet naar Europees Hof voor onvolledige asielprocedure

donderdag 24 juni 2010, 21u00Bron: belga Auteur: loa Aanraden 1 Delen Bewaar Corrigeer E-mail Print De Europese Commissie heeft donderdag beslist België voor het Europees Hof van Justitie te dagen omdat ons land de richtlijn over asielprocedures onvolledig heeft omgezet.

De procedurerichtlijn bevat regels voor het vaststellen van minimumnormen die moeten worden nageleefd in de procedures voor het toekennen en intrekken van de vluchtelingenstatus.

België heeft veel van de bepalingen van de richtlijn omgezet, maar ondanks aandringen van de Commissie is de omzetting in nationaal recht nog niet voltooid.

Om volledig aan de richtlijn te voldoen, moet België onder andere nog minimumnormen voor het persoonlijk onderhoud invoeren, alsook een aantal specifieke waarborgen voor niet-begeleide minderjarigen en waarborgen die gelden bij het intrekken van de vluchtelingenstatus.

De Commissie heeft een gelijkaardige procedure opgestart tegen Ierland.

'Het feit dat de lidstaten de EU-regels op verschillende manieren toepassen, kan het gehele Europese asielstelsel

ondermijnen, omdat het kan leiden tot lagere beschermingsnormen voor degenen die conflicten en vervolging proberen te ontvluchten. Dat is onaanvaardbaar', aldus Cecilia Malmström, eurocommissaris voor Binnenlandse Zaken.

Te veel zwevende deeltjes

België krijgt van de Europese Commissie ook een aanmaning inzake de EU-luchtkwaliteitswetgeving. Ons land heeft net als Griekenland en Roemenië tot nu toe verzuimd een einde te stellen aan de buitensporige emissies van minuscule zwevende deeltjes, PM10 genaamd.

De Commissie geeft aan dat de drie lidstaten twee maanden de tijd hebben om in te gaan op de eisen. Doen ze dat niet, dan kan de Commissie hen doorverwijzen naar het Europees Hof van Justitie.

Zwevende deeltjes (PM10) zijn vooral te vinden in de verontreinigende emissies door de industrie, het verkeer en de verwarming van woningen. Ze kunnen astma, cardiovasculaire problemen, longkanker en vroegtijdige dood veroorzaken.

De Standaard, 2010.06.24

UP

EU-Commissie daagt België voor Europees Hof wegens asielpprocedure

De Europese Commissie heeft beslist België voor het Europees Hof van Justitie te dagen omdat ons land de richtlijn over asielpcedures onvolledig heeft omgezet. De procedurerichtlijn bevat regels voor het vaststellen van minimumnormen die moeten worden nageleefd in de procedures voor het toekennen en intrekken van de vluchtelingenstatus.

België heeft veel van de bepalingen van de richtlijn omgezet, maar ondanks aandringen van de Commissie is de omzetting in nationaal recht nog niet voltooid.

Normen en waarborgen

Om volledig aan de richtlijn te voldoen, moet België onder andere nog minimumnormen voor het persoonlijk onderhoud invoeren, alsook een aantal specifieke waarborgen voor niet-begeleide minderjarigen en waarborgen die gelden bij het intrekken van de vluchtelingenstatus.

De Commissie heeft trouwens een gelijkaardige procedure opgestart tegen Ierland.

Onaanvaardbaar

"Het feit dat de lidstaten de EU-regels op verschillende manieren toepassen, kan het gehele Europese asielpstelsel ondermijnen, omdat het kan leiden tot lagere beschermingsnormen voor degenen die conflicten en vervolging proberen te ontvluchten. Dat is onaanvaardbaar", aldus Cecilia Malmström, eurocommissaris voor Binnenlandse Zaken. (belga/kve)

De Morgen, 2010.06.24

UP

Het verband tussen misdaad en etnische afstamming

In Nederland is de helft van de Marokkaanse jongens op zijn tweeëntwintigste met de politie in aanraking gekomen voor een misdrijf. Eén op de drie in deze groep is een veelpleger met meer dan vijf feiten op zijn kersstok. Dat blijkt uit een nieuwe studie die is gepubliceerd in het jongste nummer van het Tijdschrift voor Criminologie. Tot verrassing van de auteurs blijken ook Marokkaanse meisjes drie keer zo veel criminele feiten te plegen als Nederlandse dames. En veelplegers zijn gemiddeld niet gewelddadiger dan personen die maar eens af en toe een feit plegen. Uit een ander onderzoek in hetzelfde nummer van TVC blijkt dan weer dat asielmigranten meer criminele feiten plegen dan autochtonen of gewone migranten. Een evaluatie van beide studies én de vraag of deze studie kan veralgemeend worden naar België. Niet dus.

Het verband tussen etniciteit (de herkomst van iemand, nvdr) en criminaliteit onderzoeken ligt gevoelig. Registratie van iemands etnische afkomst lokt al gauw de beschuldiging van "racisme" uit. In België zijn er dan ook geen onderzoeken over dit thema. Maar in Nederland wel. Het Nederlandse Tijdschrift voor Criminologie wijdde er zelfs een heel thema-nummer aan.

Centraal staat een nieuwe studie van Arjan Blokland, Kim Grimbergen, Wim Bernasco en Paul Nieuwbeerta. Zij volgden iedereen die in 1984 (!) in Nederland geboren is tot hij of zij 22 jaar werd. Ze gingen na hoeveel maal deze personen voor een misdrijf met de politie in aanraking kwamen.

Zo'n studie gebeurde nooit eerder. Wel bleek eerder al dat het aantal allochtonen in de jaarlijkse groep verdachten in Nederland twee keer zo groot is als hun aandeel in de bevolking. En ook dat ongeveer een derde van alle geregistreerde

criminaliteit in Nederland gepleegd werd door een niet-westerse allochtoon. En dan had je nog een onderzoek van de stad Rotterdam. Dat toonde aan dat in 2007 meer dan de helft van de Marokkaanse Rotterdammers tussen 18 en 24 jaar minstens één keer met de politie in aanraking kwam voor een misdrijf. De recidive lag in deze groep zelfs rond de 90%. Deze studies waren echter momentopnames, die dus vertekend kunnen zijn. Nooit werd een volledige geboorte"cohort" (een groep uit een bepaald geboortjaar die jarenlang wordt gevolgd, nvdr) in heel Nederland gevolgd. Dat gebeurde nu dus wel.

RESULTATEN

Wat zijn de belangrijkste resultaten?

* 14% van deze jongeren uit 1984 kwam minstens één keer met de politie in contact. Bij Nederlandse mannen gaat het om 20%, bij Marokkaanse mannen om 54%.

* Allochtone jongeren komen meer met de politie in contact voor een misdrijf dan autochtone. Dit geldt voor alle allochtone groepen (Marokkanen, Turken, Antillianen, Surinamers...).

* Marokkaanse jongens zijn gemiddeld het jongst als ze voor de eerste keer worden geregistreerd (17,6 jaar). De gemiddelde startleeftijd voor Nederlandse mannen is 18,5 jaar. Marokkaanse jongens komen gemiddeld ook het vaakst met de politie in contact (4,1 keer).

* Turkse mannen plegen vooral geweldsdelicten, Nederlandse mannen staan geregistreerd voor vernielingen, verstoringen van de openbare orde en verkeersmisdrijven. Marokkaanse mannen plegen vermogensdelicten.

* 5,4% van alle meisjes uit 1984 komt minstens één keer in aanraking met de politie als dader. Voor Nederlandse meisjes gaat het om 4,5%, voor Marokkaanse meisjes om 16,6% (3,7 keer meer). In de misdaadstatistieken zijn niet alleen Marokkaanse jongens oververtegenwoordigd, maar ook Marokkaanse meisjes. Deze vaststelling ondergraaft een veel voorkomend idee dat de Marokkaanse meisjes veel "braver" zijn dan de Marokkaanse jongens. Bij Marokkaanse meisjes gaat het vooral om vermogensdelicten (vermoedelijk winkeldiefstallen), en heel weinig om geweld. Meisjes zijn in alle herkomstgroepen overigens minder gewelddadig dan jongens.

Binnen de groep van criminele meisjes zelf plegen Surinaamse en Antilliaanse meisjes procentueel gezien drie keer zoveel vermogensmisdrijven met geweld als Nederlandse meisjes.

* Hoe zit het met de veelplegers? De auteurs definiëren iedereen die meer dan vijf keer geregistreerd is voor een misdrijf als veelpleger. Bij de mannen gaat het om 3,4% van alle mannen die in 1984 geboren zijn, of 14,9% van alle daders uit die groep. Maar de verschillen tussen ethnies zijn groot. Bij de Nederlandse mannen gaat het om 12,8% van alle daders, bij de Marokkaanse mannen om 32,3%, bijna drie keer zoveel. De meeste veelplegers hebben ook minstens één geweldfeit gepleegd, maar over het algemeen verloopt hun criminele carrière niet veel gewelddadiger dan die van andere daders. Ook dat laatste vinden de auteurs verrassend.

Veelplegen is een mannenzaak: elf keer zoveel mannen als vrouwen doen het. Daarbij valt toch op dat het percentage veelplegers bij de Marokkaanse meisjes (7,4% van alle vrouwelijke daders) dubbel zo hoog is als dat van autochtone Nederlanders (4,8%). In totaal is slechts 0,3% van alle vrouwen uit 1984 een veelpleger en datzelfde geldt voor 5,4% van alle vrouwelijke daders.

* Delinquente allochtonen zijn gewelddadiger dan delinquente autochtonen. Dat geldt zowel voor daders die één feit plegen als voor veelplegers.

* De Turken lijken het meest op de Nederlanders. Maar toch plegen ook zij meer feiten en zijn ze gewelddadiger dan de Nederlanders.

VERKLARING?

De auteurs brengen geen echte verklaring. Ze overlopen wel alle mogelijke denkpistes.

* Ze stellen vast dat de culturen en de godsdiensten van al deze groepen enorm uiteen lopen. De verklarende factor kan daar dus niet zitten.

* De lagere sociaal-economische positie van de allochtonen speelt volgens hen zeker mee. Om drie redenen.

- Omdat je in de lagere kringen meer negatieve "rolmodellen" (mensen die het sociaal gezien gemaakt hebben dank zij de misdaad,nvdr) dan in de hogere.

- Omdat het proces van volwassenworden er langer duurt, waardoor de "overgangscriminaliteit in de puberteit" ook langer aansleept en het risico dat die criminaliteit zich bestendigt groter wordt.

- Omdat allerlei maatschappelijke factoren bij jonge kinderen negatieve neurologische effecten kunnen hebben, die agressie in de hand werken.

Maar...toch is die lagere sociaal-economische positie niet doorslaggevend, want Nederlanders uit dezelfde lage sociale klassen komen minder voor misdrijven met de politie in contact dan allochtonen uit die klasse.

* Goed of slecht geïntegreerd zijn in de Nederlandse samenleving speelt ook maar weinig rol. Men stelt bij Marokkaanse jongens zelfs vast dat de criminele groep beter geïntegreerd is dan de niet-criminele. Marokkanen die zich sterk op Nederland richten vinden het vaak frustrerender dat zij vanuit hun achtergestelde positie hun verlangens niet kunnen realiseren dan Marokkanen die zich niet op Nederland richten, zo menen de auteurs.

* De sociale controle blijkt wel een belangrijke factor. Die sociale controle speelt zowel in het gezin als in de gemeenschap zelf. Sociale controle zou kunnen verklaren waarom de Turken zo "goed" scoren: Nederland heeft een hechte Turkse gemeenschap, maar dat geldt niet zo voor Marokkanen. Bovendien ervaren de Turken kleine criminaliteit als "gezichtsverlies" en dat geldt niet voor Marokkanen.

Toch kan ook de sociale controle niet alles verklaren, want Marokkaanse meisjes worden wél sterk gecontroleerd, allicht meer dan Nederlandse meisjes, zeker in hun gezin, en ook zij scoren extreem hoog in de statistieken.

* Speelt de registratie door de politie een rol? Onderzoek uit 1999 toonde aan dat er nauwelijks aanwijzingen zijn dat allochtonen door de Nederlandse politie anders worden behandeld dan autochtone Nederlanders. Het feit dat HALT-zaken (alternatieve straffen voor voornamelijk kleine criminaliteit van minderjarigen die de feiten bekennen, nvdr) níet in de statistieken zijn opgenomen, omdat in zo'n geval geen proces-verbaal wordt opgemaakt, kan wél tot gevolg hebben dat het aantal autochtonen wordt onderschat omdat deze laatste groep oververtegenwoordigd is in HALT. En de politiek om zich op bepaalde achterstandswijken en op veelplegers te richten kan een oververtegenwoordiging van Marokkanen tot gevolg hebben.

Anderzijds blijkt dat de verschillen tussen allochtonen en autochtonen nog groter zijn in onderzoeken waarin iedereen zelf zegt welke criminele feiten hij heeft gepleegd, dan in de politiestatistieken. En dus zal een eventueel effect van de factor registratie eerder beperkt zijn.

De auteurs besluiten dat het leggen van verbanden tussen etniciteit en risicofactoren voor criminaliteit op individueel, wijk- en samenlevingsniveau een ingewikkelde zaak is. "Het gevaar bestaat dat mensen etniciteit en cultuur zelf als een verklarende factor gaan zien, terwijl etniciteit alleen maar een sociale categorie is die op zijn best verwijst naar andere achterliggende oorzaken", zo betogen zij.

CRIMINALITEIT VAN ASIELMIGRANTEN

In hetzelfde themanummer van TVC publiceren Jan de Boom, Erik Snel en Godfried Engbersen een studie over het verband tussen "asielmigratie" en criminaliteit. Zij gingen na hoeveel asielmigranten verdacht werden van een misdrijf in 2004.

Asielmigranten zijn voor hen zowel asielzoekers als erkende vluchtelingen, zelfs als die de Nederlandse nationaliteit hebben gekregen. Ook afgewezen asielzoekers (illegalen dus) vallen onder de term "asielmigranten".

Van de erkende vluchtelingen stond in 2004 3,4% als verdachte geregistreerd. Bij de asielzoekers zelf (die nog in de procedure zaten) liep dat cijfer op tot 5,4%, bij de afgewezen asielzoekers tot 10%. De criminaliteit bij asielmigranten ligt - met een gemiddelde van 5,1% verdachten - hoger dan die van autochtone Nederlanders en van de gewone migrantengroepen, zo stellen de auteurs. In 2004 was 1,5% van alle autochtone Nederlanders geregistreerd als verdachte, 6% van de Marokkanen en 7,5% van de Antillianen. Maar de cijfers zijn moeilijk vergelijkbaar omdat asielmigranten een specifieke groep zijn: (toen nog) voornamelijk jonge mannen met een sterke sociale frustratie en achterstand.

Meestal gaat het om kleine vermogenscriminaliteit (16% pleegt een eenvoudige diefstal of een winkeldiefstal, 9% een inbraak) en schriftvervalsing (gebruik van valse documenten). Volgens de auteurs valt op dat hoe slechter de juridische status van de asielmigranten is, hoe hoger hun criminaliteit.

EN BELGIE?

Hoe is de situatie in België? We weten het niet. In Nederland mag men de etnische afkomst van daders en verdachten registreren, databanken koppelen en over dit thema wetenschappelijk onderzoek doen, in België - vooral onder druk van de PS en de privacycommissie - vooralsnog niet. In België is louter en alleen het registreren van iemands etnische afkomst voor sommige groepen al "racistisch".

De schaarse onderzoeken naar de oververtegenwoordiging van vreemdelingen (in Belgische onderzoeken zijn dat meestal personen met een buitenlandse nationaliteit, nvdr) in de criminaliteitsstatistieken richten zich in België stevast op het mogelijke racisme bij politie en gerecht én op sociale uitsluiting. Culturele verklaringsmodellen zijn hier taboe. Zoals de reacties op de studies van Marion van San aantoonen.

Met vergelijkingen tussen België en Nederland en met veralgemeningen van het ene land naar het andere moet overigens worden opgepast. Om meerdere redenen:

- Nederland heeft bepaalde groepen allochtonen (Surinamers, Antillianen) die België níet heeft. België heeft er dan weer andere (Congolezen en Afrikaanse zwarten). Deze groepen hebben allemaal verschillende culturen en kunnen niet op één hoop worden gegooid. Daarbij moet gezegd dat het Nederlandse onderzoek van Blokland en co gaat over mensen die in 1984 in Nederland geboren zijn. Daardoor vallen een aantal etnische groepen, die nu in Nederland en België aanwezig zijn, af (Russen, Kosovaren, Serviërs) omdat zij in 1984 nog achter het IJzeren Gordijn zaten.
- In België is onderzoek als dat van Blokland en co nog niet mogelijk omdat ons land maar sinds 2000 degelijke misdaadstatistieken heeft. Zo eenvoudig is het eigenlijk al.
- De integratie is anders. Marokkanen zijn in Nederland wellicht beter geïntegreerd dan in België. Het tewerkstellingspercentage is in Nederland in ieder geval veel hoger dan hier. In België loopt de werkloosheid van allochtone jongeren in Brussel op tot 50%. Welke rol dit speelt in de criminaliteit is echter niet eenduidig.
- De Nederlandse politie werkt - alvast op lokaal vlak - efficiënter en professioneler dan de Belgische. Het is niet eenduidig wat daarvan de gevolgen zijn: meer registratie van Marokkaanse verdachten (door mogelijk racisme) of net minder (omdat no go-areas bestaan)?

Of de Belgische politiediensten en het Belgische gerecht racistischer zijn dan hun Nederlandse evenknieën kan worden betwijfeld. Onderzoek van het Comité P wees uit dat slechts 16,4% van de klachten die tegen de Belgische politie wegens racisme zijn ingediend tussen 2005 en einde 2008, gegrond was. En ook het enige onderzoek over eventuele discriminatie bij het in voorhechtenis nemen van Marokkanen - de studie van dr. Walter De Pauw van de Dienst voor Strafrechtelijk Beleid over de afhandeling van drugsmisdrijven - wees uit dat die discriminatie er niet was.

De wetenschappelijke studie van de band etniciteit-criminaliteit is in België nog onontgonnen terrein. Het TVC zelf verklaart het grote verschil tussen België en Nederland terzake door "de neiging van de overheid om criminaliteitsproblemen in relatie tot migranten buiten de discussie te houden". Het TVC meent bovendien dat "het Belgische migratiedebat verengd dreigt te worden tot een debat over de islam. Dat debat drijft voor- en tegenstanders uit elkaar en verstoort niet alleen de maatschappelijke dialoog tussen de bevolkingsgroepen, maar ook het klimaat waarin aan wetenschappelijk onderzoek wordt gedaan."

Maar de Belgische houding is in het Westen eerder de regel dan de uitzondering. Volgens het TVC is de relatie criminaliteit-migratie in Engeland alleen bespreekbaar als ze wordt gebracht als een vraagstuk van selectief politieoptreden, racisme en achterstand. Duitsland is sinds de tweede wereldoorlog zeer terughoudend met studies over iemands etnische achtergrond en in Frankrijk bestaan alleen maar Fransen, geen Fransen met een andere etnische afkomst.

Wie evenwel een degelijk criminaliteitsbeleid wil voeren, zowel preventief als repressief, zal deze taboes toch moeten laten varen. Het feit dat nu ook het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding voor etnische registratie pleit (meer bepaald om onderzoek over de maatschappelijke evolutie van geregulariseerde illegalen mogelijk te maken) is een positief signaal.

Zie: TIJDSCHRIFT VOOR CRIMINOLOGIE, Criminaliteit, migratie en etniciteit, 2010, (52)2, Boom Juridische Uitgevers, Den Haag

Gazet van Antwerpen, 2010.06.24, John De Wit

UP

Hoe evolueert de islam in Europa?

De verkiezingshype, eerst in Nederland en dan in België, zou ons kunnen doen vergeten dat er ook nog andere belangrijke onderwerpen zijn die enige aandacht verdienen. De evolutie van de grote islamitische stromingen in continentaal West-Europa bijvoorbeeld.

De islamofobe ontwikkelingen in Nederland (met de PVV van Geert Wilders), maar ook de nogal weinig transparante wijze waarop bij ons in België het dossier van de Executieve van de Moslims behandeld wordt, moeten ons aanzetten om grondig na te denken over wat er eigenlijk aan de hand is bij de grote islamitische stromingen in continentaal West-Europa. Hier volgt een poging.

Bij het bekijken van deze materie dringen twee vragen zich op:

1. Wat moeten onze overheden doen met de houding en bemoeienissen van de overheden uit de landen van herkomst?
2. Welke houding moeten onze overheden aannemen tegenover de transnationale stromingen die zich duidelijk in de Europese islam aan het ontwikkelen zijn?

De houding van de landen van herkomst

Er zijn drie redenen waarom de landen van herkomst zich blijven interesseren voor de godsdienstbeleving van hun islamitische medeburgers in het buitenland:

1. ze oordelen dat deze mensen nog altijd de nationaliteit van het land van herkomst hebben (op basis van de dubbele nationaliteit) en dat dit hun het recht geeft om er nog mee bezig te zijn;
2. ze weten graag wat zich op vlak van islam in het buitenland afspeelt omdat dit invloed zou kunnen hebben in het moederland (bijvoorbeeld fundamentalisme),
3. ze gaan ervan uit dat de godsdienst een emotionele band kan helpen onderhouden tussen de migrant en zijn moederland, en dat dit de financiële transfers naar het moederland ten goede komt.

Wanneer een land van aankomst niet echt klaar ziet in het islamdossier en het de overheden in het land van herkomst als een waarborg ziet om het fundamentalisme buiten te houden, zullen de overheden zich er minder verzetten tegen de invloed van overheden uit het moederland op vlak van de islam. Dat is wat in België recent gebeurd is, denk ik, bij de discussie over de toekomst van de Executieve van de moslims.

Transnationale ontwikkelingen

De ontwikkelingen lijken me de volgende te zijn.

- Er is ongetwijfeld een seculiere, culturele islam in ontwikkeling, met woordvoerders als Rachied Benzine in Frankrijk. Een islam van intelligentsia en jonge mensen die een seculier discours uitbouwen. Deze strekking is vooral bij Marokkaanse jongeren verspreid, maar lijkt me niet dominant aanwezig in onze steden.

- Daarnaast is er een interconfessioneel, door de islam geïnspireerde, pluraal-seculiere en onderwijsgerichte strekking, die aansluit bij het gedachtegoed van de in de VS levende Turkse denker Fethullah Gülen, die de leer van Saïd Nurçü moderniseerde. Deze strekking vind je vooral bij Turkse jonge intelligentsia. Zij engageren zich heel sterk voor educatieve initiatieven, zoals de Lucernascholen bij ons. Deze strekking wint aan belang, maar situeert zich bij ons bijna exclusief in Turkse middens.

- Als derde stroming is er een reformistische islam, in de lijn van Tareq Ramadan, waarbij men de huidige Tareq Ramadan mag zien als iemand die zich aansluit bij de traditie van Muhammad Abdu, een Egyptische reformist uit het begin van de 20ste eeuw. Deze stroming is in ons land sterk aanwezig bij tweede en derde generatie allochtonen van Maghrebijnse herkomst.

- Een vierde stroming gaat uit van een "umma"-gedachtegoed (dit wil zeggen: de idee van een islamitische transnationale geloofsgemeenschap), dat zich optimaal wil inpassen in een Westers juridisch kader. Je kunt dit terugvinden bij de Turkse Milli Görüs.

- Tenslotte is er een meer salafistische, zogenaamd traditioneel orthodoxe stroming die zich echt wel probeert af te sluiten voor al wat Westers is. (Dit zijn de middens waar men wel eens de "niqab" vindt.)

Hoe in te schatten?

De eerste twee stromingen (Rachied Benzine en Fethullah Gülen) zijn duidelijk pluralistisch, seculier en inclusief geëngageerd, dit wil zeggen dat ze niet willen uitsluiten.

De strekkingen van Ramadan en van de Milli Görüs lijken me minder intrinsiek pluralistisch ingesteld, maar ze zetten zich daarom nog niet af tegen het Westen. Ze zijn echter assertiever in de bevestiging van hun islamiteit in een laïcale (nvdr: gescheiden van de kerk), publieke zone.

De vijfde stroming (eigenlijk op zijn beurt ook een cluster van stromingen) is islamistisch, en varieert van passief tot actief militant. Ze tracht zo maximaal mogelijk uitdrukking te geven aan een islamitische zone, met sharia rechtsregels, zeker intern, maar soms wellicht ook in de publieke sfeer. (Belgium4Islam is daar een van de strekkingen onder.)

Mogelijke antwoorden

Zoals in het begin aangegeven zijn er twee vragen die een antwoord verdienen.

1. Welke relaties bouwen we best op met de landen van herkomst in deze materie?

Vermoedelijk moeten we ons hoeden voor kortetermijndenken. Zonder de landen van herkomst volledig uit het debat te verwijderen (wat trouwens niet realistisch zou zijn), is het wel belangrijk dat zowel het signaal als de structuur bij de samenstelling van een vertegenwoordiging van de islam bij ons, te kennen zouden geven dat deze islam geen islam van de ambassades meer kan zijn. Momenteel is dit in de Belgische situatie absoluut niet duidelijk.

2. Hoe stellen we ons best op tegenover de transnationale stromingen?

De meest foute benadering lijkt me te zijn om de houding tegenover de vijf belangrijke stromingen in te vullen en te laten afhangen van de appreciatie die men heeft van het salafisme. Wie dit doet, laat een compleet veld van kansen onbenut.

Mijns inziens zijn de vier eerste stromingen allevier potentieel valabele gesprekspartners... De vijfde moet niet "verdoemd" worden, maar kan bezwaarlijk als een valabele gesprekspartner behandeld worden. Maar het betekent dan wel dat het gesprek met de eerste vier genoemde partners ernstiger mag verlopen dan tot op heden het geval is.

Onnodig te zeggen dat een beleid dat vooral vanuit islamofobie vertrekt, of dat dit thema vanuit een gebrek aan interesse of een gebrek aan kennis links laat liggen, een enorm tijdverlies betekent.

De Wereld Morgen, 2010.06.24, Johan Leman

UP

Ibrahim en de onderwijskloof

Gezien mijn professionele ervaring met kwetsbare groepen in het onderwijs, word ik regelmatig gecontacteerd voor extra begeleiding van leerlingen met leerachterstand en -moeilijkheden. Meestal krijg ik dan allochtone ouders over de vloer die me in het Frans of in een gebroken Nederlands trachten uit te leggen dat hun kind gedemotiveerd is en dreigt af te haken.

Zo kreeg ik onlangs Abdullah op bezoek. Een heel bezorgde en hardwerkende vader die sinds enkele jaren in Vlaanderen woont. Zijn zoon Ibrahim zit in het zesde studiejaar en heeft een ernstige leerachterstand voor Nederlands en rekenen. Uit enkele testen bleek dat Ibrahim voor rekenen het studieniveau van het vierde leerjaar haalt. Eenvoudige teksten begrijpt hij niet en hij is niet in staat om een fatsoenlijke zin te schrijven.

Ik vroeg me dan ook af hoe de school erover dacht, maar zover was men daar nog niet. Ibrahim werd de laatste jaren meegesleept en achteraan de klas in een hoekje geparkeerd. Tot enkele maanden terug hadden ze van hem weinig last. Maar Ibrahim verveelt zich in de klas, begrijpt niet waarover het gaat en voelt zich niet aanvaard. Dan zoekt hij maar wat vertier met andere leerlingen die in hetzelfde bedje ziek zijn. Ze voelen zich verstoten en revolteren: kinderen worden gepest en huiswerk wordt niet meer gemaakt.

De ouders begrijpen de ernst van de situatie niet. Het contact met de school verloopt stroef. Er is niet alleen een ernstige taalbarrière, maar ze begrijpen niet hoe een school in elkaar zit en zien door het bos de bomen niet. De schoolcultuur staat haaks op de thuiscultuur. Hun educatieve kansarmoede is vooral een zaak van een tekort aan cultureel kapitaal. Ze weten te weinig van hun omgeving en van de culturele en maatschappelijke geschiedenis. De ouders van Ibrahim zijn nog nooit naar een school geweest, werden nooit gecontacteerd en begrijpen amper wat een schoolagenda is. Ze kennen onze samenleving ook nog maar een paar jaar en van hun ouders hebben zij daarover niets vernomen. Dat maakt het bijzonder moeilijk om snel en vlot te functioneren in de prestatieomgeving van het onderwijs.

Ibrahim gaat volgend jaar naar het secundair onderwijs. De B-stroom is de meest voor de hand liggende keuze. Het werd een moeilijk gesprek met de vader. Moeder kwam er helemaal niet aan te pas. Vader had een briljante toekomst voor zijn zoon uitgetekend. Advocaat moet hij worden. Hij zag de problemen met zijn zoon als eigen aan de leeftijd en een gebrek aan inzet. Ik wees hem geduldig op de ernst van de situatie en op de jarenlange extra begeleiding en omkadering die Ibrahim zal nodig hebben. Het was de eerste keer dat hij dit te horen kreeg. Vader verliet ontgoocheld de kamer. Ibrahim bleef verweesd achter.

Een uitzondering? Geenszins. De cijfers zijn onrustwekkend. Vijftien procent van de jongeren verlaat vroegtijdig het onderwijs. Volgens het Oeso-rapport is de kloof tussen autoctonen en alloctonen nergens zo groot als in Vlaanderen. Veel van deze jongeren hebben een laag zelfbeeld. Heel wat jongeren hebben het hele watervalstelsel doorlopen: ze beginnen in het algemeen onderwijs en zakken dan af naar het technisch, beroeps- of zelfs het bijzonder onderwijs. Een diepe breuklijn verdeelt vandaag de onderwijswereld.

De Standaard, 2010.06.25, Julien Borremans (leerkracht en zelfstandig studieadviseur)

UP

"Probleem opvang asielzoekers vergt 5 minuten politieke moed"

Dinsdagavond 22 juni vond in het Antwerpse onthaalcentrum Atlas een debat over migratie plaats. Bob Pleysir van Fedasil en het Klein Kasteeltje voerde een interessant gesprek met Hilde Geraets van Kerkwerk Multicultureel Samenleven en met schrijver Tom Naegels. Ter sprake kwamen o.a. het terugkeerbeleid, de crisis in de asielopvang en de morele paniekhouding van veel autoctonen.

Enkele tientallen mensen, waaronder heel wat mensen van Fedasil (het federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers) en Kerkwerk, woonden dit panelgesprek bij. Een overzicht van een aantal opmerkelijke uitspraken.

Individuele coaching voor terugkeer

Er zijn sinds oktober 2009 ongeveer 3.000 asielzoekers teruggestuurd naar hun land van herkomst, zegt Hilde Geraets. Een heel aantal onder hen keren niet terug. Omdat de overheid niet vertelt wat er met de uitgeprocedeerde asielzoekers moet gebeuren, stelt Geraets voor om iedere asielzoeker één individuele coach te geven.

Bob Pleysir, gewezen directeur van Fedasil en het Klein Kasteeltje, heeft zijn twijfels bij het voorstel van de individuele coaches. Pleysir: "Vaak moet je nee zeggen tegen een asielaanvraag. Daar komt bij dat veel asielzoekers heel veel individuele verhalen hebben. Vaak in verschillende versies. Wat moet de coach dan doen met welk verhaal?"

"Een coach weet meer als hij zijn cliënt goed kent", aldus Geraets. "Ik ben niet het naïeve kippetje. Als je nee moet zeggen, dan doe je dat op een menselijke manier."

Crisis in asielzoekersopvang

Het is algemeen bekend dat er een paar duizend plaatsen bij gemaakt moeten worden om asielzoekers op te vangen. Volgens Bob Pleysir kan de knoop eenvoudig worden doorgehakt: "Om het opvangprobleem op te lossen, is er slechts vijf minuten politieke moed nodig."

"Om daarna drie maanden keihard te werken. De overheid moet een paar duizend plaatsen bij maken. Er moet één minister voor migratie komen. Er moet ook één visie zijn. We zouden zelfs mensen uit oorlogsgebieden als Darfur, Irak en Afghanistan naar hier kunnen halen. Om hen hier een goede toekomst te geven."

Morele paniek

Joël De Ceulaer, wetenschapsjournalist bij Knack en moderator van dit gesprek, had een interessante vraag: "Als we over 100 jaar terugblikken naar dit gebeuren, dan zien we veel morele paniek bij veel mensen. 'Er zijn te veel asielzoekers'. Zien wij dan achteraf een onnodige morele paniekhouding?"

Tom Naegels, columnist bij De Standaard, beaamt dit: "Morele paniek is de basishouding van de mens. Gaat onze grondhouding tegenover migranten positief veranderen? De tijd zal het ons wel leren."

Dit panelgesprek 'Waar ligt de grens?' past in het kader van de aangrijpende fototentoonstelling 'Entering Europe' die momenteel loopt in Atlas.

De Wereld Morgen, 2010.06.24, Jochem Oomen

UP

Actievoerders blokkeren asielcentrum in Steenokkerzeel

STEENOKKERZEEL - Sinds vrijdagochtend blokkeren een vijftigtal actievoerders de werf van het nieuwe vluchtelingenopvangcentrum in Steenokkerzeel. Ze protesteren tegen het huidige Europese asielbeleid. De actievoerders uit België, Spanje, Nederland, Italië en nog andere Europese landen hebben zich vastgeketend (met zogenaamde lock-ons, metalen buizen waarin hun armen vastgemaakt zijn) op de werf en versperren met twee betonnen vaten van 500 en 120 kilo de toegang voor eventuele werfvoertuigen.

Ze protesteren tegen het huidige Europese en de repatriëring van mensen zonder papieren. Ze wensen dat het asielbeleid versoepeld wordt.

Volgens hen zijn de gesloten vluchtelingencentra strijdig met de mensenrechten en worden vluchtelingen daar als misdadigers behandeld. Het Europese migratiebeleid zou ook enkel op repressie gestoeld zijn terwijl migratie een gegeven van alle tijden is dat niet kan tegengehouden worden, aldus de actievoerders.

De actievoerders zijn van plan om daar de hele dag te blijven en voeren daarover onderhandelingen met de politie en de burgemeester van Steenokkerzeel.

Volgens een woordvoerder van de actievoerders is de bezetting van de werf zonder slag of stoot verlopen. 'De arbeiders die er al aanwezig waren en degenen die later toegekomen zijn, hebben zich niet tegen de actie verzet en stellen zich zelfs begripvol op. De twee veiligheidsagenten van de werf hebben wel even geprobeerd de blokkade tegen te houden maar hebben snel gezien dat het nutteloos was.'

De Standaard, 2010.06.25, Ilo

UP

Actievoerders vluchtelingencentrum bereiken akkoord met politie

De actievoerders die sinds 5.30 uur vanochtend de werf van het nieuwe vluchtelingenopvangcentrum 127tris in Steenokkerzeel blokkeren, zetten hun actie voort tot 18.00 uur vanavond. Nadien zullen ze vrijwillig vertrekken. Dat is tenminste de afspraak die voorlopig bereikt is met de politie en de burgemeester van Steenokkerzeel, zo meldt Alex, de woordvoerder van de actievoerders. "Daarmee is ons doel voor vandaag bereikt", zegt de jongeman.

De werf voor het nieuwe vluchtelingenopvangcentrum ligt aan de Mechelsesteenweg, net naast het huidige centrum 127bis. De actievoerders, een 50-tal mensen uit verschillende Europese landen, konden zich rond 5.30 uur toegang verschaffen tot de werf en houden die sindsdien bezet. Met twee betonvaten van 500 en 120 kilo hebben ze de toegang versperd en op verschillende plaatsen hebben actievoerders zich vastgeketend met zogenaamde lock-ons, metalen buizen waarin hun armen zijn vastgemaakt.

Sinds het begin van hun bezetting waren de actievoerders in onderhandeling met de lokale politie en de burgemeester van Steenokkerzeel en dat heeft blijkbaar resultaat opgeleverd. "Op dit moment is de afspraak dat we kunnen blijven tot 18.00 uur en nadien vertrekken" zegt woordvoerder Alex. "Dat is voor ons voldoende. De werf is voor één dag stilgelegd en dat is precies wat we wilden bereiken. Het is natuurlijk maar een symbolische actie maar het is een mooi begin." De bezetters protesteren tegen het Europese migratiebeleid dat ze te eenzijdig repressief vinden. (belga/adv)

De Morgen, 2010.06.25

[UP](#)

Helpt Marokkaanse jongens pleegde misdrijf

In Nederland is de helft van de Marokkaanse jongens op zijn tweeëntwintigste bij de politie gekend voor een misdrijf. Eén op de drie Marokkaanse mannelijke daders is een veelpleger.

Dat blijkt uit een nieuwe studie die is gepubliceerd in het Tijdschrift voor Criminologie. Voor het eerst werd iedereen die in een bepaald jaar (1984) in Nederland is geboren, gevolgd tot hij of zij 22 jaar werd.

Wat blijkt?

* 14% van deze mensen kwam minstens één keer met de politie in contact voor een misdrijf. Bij Nederlandse mannen gaat het om 20%, bij Marokkaanse mannen om 54%.

* Marokkaanse jongens zijn gemiddeld het jongst als ze voor de eerste keer als dader worden geregistreerd (17,6 jaar) en ze komen komen gemiddeld het vaakst met de politie in contact (4,1 keer).

* 5,4% van alle meisjes uit 1984 komt minstens één keer in aanraking met de politie als dader. Marokkaanse meisjes (16,6%) 3,7 keer meer dan Nederlandse meisjes (4,5%).

* Elf keer zoveel mannen als vrouwen zijn veelplegers (meer dan vijf misdrijven). Eén op de drie mannelijke Marokkaanse daders is veelpleger. Er zijn dubbel zoveel veelplegers onder de Marokkaanse meisjes als onder de Nederlandse.

* Delinquente allochtonen zijn gewelddadiger dan delinquente autochtonen.

Meer over deze studie en over de oorzaken van deze verschillen in criminaliteit vindt u op de expertenpagina van John De Wit.

Gazet van Antwerpen, 2010.06.25, JDW

[UP](#)

Actievoerders blokkeerden werf nieuw vluchtelingencentrum Steenokkerzeel

Een vijftigtal actievoerders uit Europa heeft gisteren de toegang van het nieuwe gesloten vluchtelingenopvangcentrum 127 tris geblokkeerd. Daarmee wilden ze hun ongenoegen uiten over het Europese migratiebeleid, dat ze te eenzijdig repressief vinden.

Omstreeks half zes 's ochtends trokken ze de werf op. Met twee zware betonvaten versperden ze de toegang, en op verschillende plaatsen ketenden ze zich vast met zogenaamde lock-ons, metalen buizen waarin ze hun armen vastmaakten.

Na onderhandelingen met de politie en de burgemeester van Steenokkerzeel werd overeengekomen dat de actievoerders de werf om zes uur 's avonds zouden verlaten.

"De werf is voor één dag stilgelegd, net wat we wilden bereiken", zei woordvoerder Alex.

De Morgen, 2010.06.26

[UP](#)

70 Roma-kinderen worden dakloos in Gent

Zeven Roma-families, met een twintigtal volwassenen en zeventig kinderen, worden in Gent uit hun kraakpanden gezet.

Vorige week klopten de Roma en enkele Gentse vrijwilligers nog aan bij de stad, maar die kan hen geen oplossing bieden. Zo dreigt het Roma-probleem in Gent opnieuw op de voorgrond te komen, kort nadat een sloppenwijkje met vijftig Roma in het nieuws kwam.

"Terugkeren naar hun land van herkomst is geen optie", zegt vrijwilliger Elias Hemelsoet. "Niet alleen wegens de discriminatie. Velen wonen hier ruim tien jaar. Hun kinderen gingen hier naar school. Ze spreken zelfs geen Slovaaks meer, alleen Romanes en Nederlands."

Samen met de vrijwilligers hebben de Roma nu een open brief geschreven, melden de Coreleokranten. "In de hoop dat er deze week toch iemand met een oplossing kan komen", zegt Martin Balogh. (belga/vsv)

De Morgen, 2010.06.28

[UP](#)

Duitse conservatieven willen IQ-tests voor immigranten

Functionarissen van de regerende christen-democratische CDU/CSU van bondskanselier Angela Merkel hebben vandaag een lans gebroken voor IQ-tests voor immigranten. "We moeten (migratie-)criteria opstellen die de staat echt van pas komen", stelde CDU-lid Peter Trapp, woordvoerder Interne Aangelegenheden van de Berlijnse CDU-fractie, in een interview met 'Bild Zeitung'. "Behalve een goede opleiding en beroepskwalificaties moet ook de intelligentie in ogenschouw genomen worden. Ik ben voor IQ-tests. Die kwestie mag geen taboe meer zijn."

Canadees voorbeeld

Ook Markus Ferber, lid van de Beierse zusterpartij van de CDU, de CSU, is voor het idee gewonnen. Hij schermt met het Canadese voorbeeld. "Canada staat ter zake veel verder; het eist van kinderen van migranten een hoger IQ dan dat van plaatselijke kinderen. Humanitaire redenen als gezinshereniging kunnen op termijn niet het enige immigratiecriterium blijven."

Vicewoordvoerder Christoph Steegmans van de Duitse regering verwees het voorstel echter snel naar de prullenbak. "Een akelig idee", vindt hij het. "Het voorstel is op zich ook niet zo bijzonder intelligent. Domheid toeschrijven aan immigranten is absoluut discriminerend."

Verplichte taaltest

Eerder had Duitsland al, net als een rits andere Europese landen, de verplichte taaltest ingevoerd voor buitenlanders die genaturaliseerd wensen te worden. Die kandidaten moeten ook hun kennis van het Duitse sociale en juridische systeem voorleggen, en moeten lessen 'Duits burgerschap' volgen.

Duitsland zit momenteel op een demografisch verlieslatende koers. In 2009 emigreerden er 734.000 mensen, terwijl 721.000 mensen immigreerden. Enkele jaren geleden nog ontving Duitsland jaarlijks meer dan 800.000 mensen. (belga/svm)

De Morgen, 2010.06.28

[UP](#)

EU bemoeit zich niet met boerkaverbod

BRUSSEL - De EU is niet van plan met regels te komen voor een boerkaverbod. Het eventueel uitvaardigen van een dergelijk verbod blijft een nationale bevoegdheid.

Eurocommissaris Cecilia Malmström (Binnenlandse Zaken) heeft dat gezegd. Ze reageerde op plannen in België, Frankrijk en Spanje om het dragen van gezichtsbedekkende kleding te verbieden, omdat die een belemmering zou vormen voor de openbare veiligheid. (ANP/AFP)

Algemeen Dagblad, 2010.06.28

UP

'Apartheid in ons schoolstelsel is niet de oplossing'

Socioloog Jaap Dronkers stelde vast dat een grote etnische diversiteit in de klas het niveau naar beneden haalt, zo meldde De Standaard dit weekend. Zijn oplossing: segregatie. Stop scholieren allemaal in mono-etnische scholen. In zulke scholen kunnen leerlingen, ongestoord door het anders-zijn van medescholieren, zich concentreren op de leerstof en halen ze bijgevolg betere resultaten. Dat is een zeer gevaarlijk discours, zeggen Gunilla de Graef van het CIMIC en Koen Stuyck van StampMedia. Segregatie is volgens hen een non-oplossing in een wereld waar verschil geen mogelijkheid, maar een feit is.

Segregatie, als het al haalbaar zou zijn, is allerm minst wenselijk. Hoe zullen kinderen uit die mono-etnische scholen gewapend zijn om in de multi-etnische realiteit te overleven? Of trekken we die segregatie dan ook maar meteen door naar arbeidsmarkt en woonomgeving? Jaap Dronkers doet smalend over 'interculturele vriendschappen', alsof dat niet ter zake doende aspecten van het leven zijn die het leerproces eerder in de weg zitten dan iets anders. Dat getuigt van een merkwaardige wereldvreemdheid. Leren hoe de wereld in elkaar zit, leer je voor een belangrijk stuk door interpersoonlijke relaties. Dat is bij uitstek zo voor kinderen en jongeren. Bij StampMedia, een persagentschap waar jongeren het nieuws maken, is net dat één van de succesfactoren die ervoor zorgen dat jongeren van verschillende origine en achtergrond zich aangesproken voelen en meewerken.

Niet-normatieve gezinssituatie

Wat het meest frappeert, is het statische karakter van Dronkers' verhaal. Hij stelt een feit vast: vandaag de dag legt diversiteit een zware last op scholen. Dat is ongetwijfeld zo. Maar hoe komt dat? En wat doen we hier nu verder mee? Het is immers niet de diversiteit op zich die een probleem vormt, maar wel de manier waarop we ermee omgaan. Nog altijd weigert men onder ogen te zien dat ons onderwijs grotendeels gericht blijft op die onbestaande maar zo graag geziene normleerling: kind uit de witte middenklasse, gemiddeld intelligent, perfect gesocialiseerd naar de doorsnee waarden en normen. Die al dan niet bewuste drang naar 'eenvormigheid' neemt overhand toe.

Het lijkt er inderdaad sterk op dat er de laatste jaren met steeds meer fatalisme wordt gekeken naar anders-zijn of van-elders-zijn. Niet alleen allochtone kinderen zijn daarvan het slachtoffer, maar evengoed kinderen die lijden aan autismespectrumstoornissen, kinderen uit een niet-normatieve gezinssituatie, of gewoon zij die wat minder goed meekunnen in ons prestatiegericht onderwijs. Hoewel Dronkers' pleidooi voor een meer op de noden en stijl van het kind gericht onderwijs daar perfect lijkt bij aan te sluiten, zien we dat toch liever gebeuren in een pluriforme context dan in een apartheidsstructuur.

Raciale stereotypen

Hoe gaan we die gescheiden systemen trouwens op poten zetten? Wie gaat de erwten van de bonen scheiden? Dronkers strooit kwistig met labels: 'Marokkaan', 'Turk', 'migrant', ... Maar wie zijn dat allemaal? Hoe verschillend is de Vlaming uit een welstellend milieu uit de Antwerpse rand van een Vlaming, balancerend op de armoedegrens, uit een landelijke gemeente in Oost-Vlaanderen? Bijna grappig wordt het als Dronkers het heeft over de islam scholen waar hij 'Marokkanen', 'Turken' en 'Pakistani' wil samenduwen. Alsof dat geen divers gezelschap is. Waar we mensen gaan labelen, beginnen de problemen. Amin Maloufs verhaal van de moorddadige identiteiten wordt met de dag actueler. Dat de meeste jongeren vandaag een meervoudig verhaal in zich dragen dat een gedwongen kleur bekennen niet goed verdraagt, mogen we niet terzijde laten.

Een pijnlijke passage in het interview met Jaap Dronkers betreft de manieren waarop de door hem geïdentificeerde groepen reageren op tegenstand of zelfs racisme. Bij moslims en Latino's zou dat gelatenheid uitlokken, bij Aziaten gedrevenheid om nog beter te doen. En ook nog: 'gewone' Aziaten krikken het niveau van de klas op, 'islamitische' Aziaten halen het niveau naar beneden. Pardon? Misschien zou er eens grondig onderzoek gevoerd moeten worden naar de raciale stereotypen die leven in de hoofden van de Vlaamse goegemeente, en eveneens naar de wisselwerking tussen die stereotypen en een aantal discriminatoire praktijken. In zijn vorig jaar verschenen boek *Vreemden* geeft professor Mark Elchardus heel wat interessante onderzoeksresultaten mee over de rol van leerkrachten in het bestrijden of bevestigen van racisme en xenofob gedrag. Elchardus is ook een 'onderzoeker', maar wel een die werkbare pistes voor de toekomst meegeeft. Zoals bijvoorbeeld het belang van het daadwerkelijk voorleven van waarden als openheid en verdraagzaamheid. Om die waarden te kunnen voordoen, in plaats van ze enkel te preken, heb je precies een diverse omgeving nodig.

Pionierswerk

Of misschien kan De Standaard de stem van Jaap Dronkers eens confronteren met die van professor Ides Nicaise (HIVA en KU Leuven). Hij waarschuwt ons al jaren voor stereotyp denken over een zogenaamd 'niet-onderwijsgericht cultuur' bij landgenoten van allochtone origine. Uit zijn onderzoek bleek dat de oorzaken voor 'minder presteren' evenzeer van

'sociaal-economische' als 'socio-culturele' aard zijn. Het gaat om een complex verhaal, waarbij alleen meervoudige acties antwoord kunnen bieden. Nicaise zelf noemt bijvoorbeeld voorschoolse stimuleringsprojecten, het écht kostenlos maken van het onderwijs, en een gewichtenregeling in de financiering van scholen.

Op het einde van het interview in De Standaard gaat het over de mogelijke recuperatie van Dronkers' onderzoek door de politiek. Alsof dat nu onze grootste zorg zou zijn. Wil iemand zich eerst eens de vraag stellen wat dit soort onderzoek en dit soort publicaties betekent voor de betrokken doelgroep? Veel leraren verdienen een medaille omdat ze dagdagelijks proberen hun werk zo goed mogelijk te doen met de beperkte middelen die ze hebben. Veel leerlingen al evenzeer. Maar dit soort onheilsboodschappen over een "niet terug te draaien evolutie" zal er niet voor zorgen dat de middelen en ruimte worden vrijgemaakt die zij nodig hebben om hun pionierswerk vrucht te doen dragen.

Gunilla de Graef werkt als consultant bij het CIMIC, het expertisecentrum voor Interculturaliteit van de Katholieke Hogeschool Mechelen. Koen Stuyck is hoofdredacteur van StampMedia.

Apache Newslab, 2010.06.29, Gunilla de Graef & Koen Stuyck

[UP](#)

Autochtonen moeten nieuwkomers helpen inburgeren

De Vlaamse regering gaat vanaf volgend jaar op zoek naar autochtone vrijwilligers die coach willen worden van migranten die een inburgeringscursus volgen. Minister Geert Bourgeois adopteert zo een Nederlands idee.

"Een autochtone Vlaming die minstens één keer per maand een culturele of sociale activiteit wil ondernemen met een nieuw- of oudkomer die een inburgeringstraject volgt." Zo omschrijft Vlaams parlements lid Liesbeth Homans (N-VA) het concept van de inburgeringscoach.

Vrijwillig

"De coach wordt niet vergoed. Het gaat om vrijwilligerswerk, waarvan de beide partijen iets opsteken. De nieuwkomer raakt sneller vertrouwd met onze taal en cultuur, de coach kan op een positieve manier participeren aan het migratie- en inburgeringsproces."

"We gaan op zoek naar Vlamingen en nieuwkomers met een vergelijkbare achtergrond", verduidelijkt Homans. "Het is niet de bedoeling dat bijvoorbeeld een alleenstaande vijftigjarige Vlaming wordt gekoppeld aan een Filipijnse vrouw van twintig of zo."

Nederland

Het idee van de coaches komt uit Nederland. Minister Geert Bourgeois wil het in juni 2011 met een grootscheepse informatiecampagne ook in Vlaanderen lanceren.

Het inburgeringstraject behelst onder meer lessen Nederlands, een begeleiding naar de arbeidsmarkt en een cursus maatschappelijke oriëntatie. Inburgering is verplicht voor iedereen die zich permanent in Vlaanderen wil vestigen.

Gazet van Antwerpen, 2010.06.29, LM

[UP](#)

11.550 inburgerings-contracten vorig jaar

In 2009 hebben 11.550 nieuwkomers voor het eerst een inburgeringscontract ondertekend, terwijl 6.776 nieuwkomers dat jaar een inburgeringsattest behaalden. Dat meldt Vlaams parlements lid Liesbeth Homans (N-VA), op basis van cijfers van minister van Inburgering en partijgenoot Geert Bourgeois. De Vlaamse regering gaat vanaf 2011 op zoek naar vrijwilligers die migranten die een inburgeringscursus volgen, willen coachen, naar Nederlands voorbeeld. Het Inburgeringsdecreet trad op 1 april 2004 in werking. Het verplicht alle nieuwkomers die permanent in Vlaanderen komen wonen, een inburgeringstraject te volgen.

De Morgen, 2010.06.30

[UP](#)

Dertig leerlingen verlieten atheneum

Na het verbod, dat aangekondigd werd in juni vorig jaar en in september van kracht werd, verlieten verschillende meisjes het atheneum. Even snel keerden de meesten van hen terug.

Van de meisjes die wegbleven, kwam het leeuwendeel terecht in scholen buiten Antwerpen. Sommigen probeerden via thuisonderwijs hun diploma te halen.

'Zij stellen zich nu de vraag of het nut heeft hogere studies te beginnen als de arbeidsmarkt hun hoofddoek niet aanvaardt', zegt Samira Azavar van Baas Over Eigen Hoofd (BOEH!).

De Standaard, 2010.06.30, (vhn)

UP

Forza Flandria? Vergeet het maar!

Gisteren lanceerde de N-VA in deze krant het plan van Vlaams minister Geert Bourgeois om vanaf volgend jaar vrijwilligers in te zetten om allochtone nieuwkomers te coachen. Vandaag laat Filip Dewinter weten wat hij van dat plan vindt: het deugt van geen kanten, het is een slap multicult-gadget en dat zal Dewinter de minister vandaag in het Vlaams Parlement ook eens flink inpeperen.

Zo wordt het nooit wat met de Forza Flandria waar VB-voorzitter Bruno Valkeniers van droomt. Maar dat wisten we al langer. Voor de zoveelste keer blijkt dat N-VA en VB misschien wel wat raakvlakken hebben als het over de toekomst van Vlaanderen gaat, maar dat er op andere gebieden een kloof gaapt waar je niet graag in zou vallen.

Laten we deze concrete aanleiding eens nader bekijken. N-VA-minister Bourgeois heeft onder meer Inburgering in zijn mandje met bevoegdheden. Het idee om daarbij autochtone vrijwilligers in te schakelen, steunt op de gedachte dat zo'n project leidt tot meer wederzijds begrip en dus tot enige integratie. Vergelijkbare ervaringen in Nederland (en ook in Antwerpen) hebben geleid tot bevredigende resultaten. Bovendien is het geen plan dat enorme sommen geld moet kosten. Wat zou je er dan tegen kunnen hebben?

Maar voor het VB is dat allemaal praat van warme watjes. De partij van Dewinter wil een onmiddellijke en totale immigratiestop, en als er dan toch per se ingeburgerd moet worden, dan is dat alleen bespreekbaar als het gaat om mensen die in hun land van herkomst al perfect Nederlands hebben geleerd en die dat kunnen staven in een examen.

Wat hebben we nu geleerd? Dat de N-VA een partij is die zich weliswaar zeer kritisch opstelt tegenover het Belgische migratiebeleid, maar die desondanks wel op een positieve manier wil omgaan met nieuwkomers. Terwijl het VB zich de komende jaren zo mogelijk nog fanatieker zal profileren als de enige partij van het Eigen Volk Eerst. Het VB kan zich dat ook permitteren, omdat het toch geen akkoorden hoeft te sluiten met Franstaligen of andersdenkenden.

Nog een andere vaststelling: voor N-VA zijn de wittebroodsweken van de verkiezingen voorbij. De verliezende partijen zullen vanaf nu geen kans meer laten passeren om de club van Bart De Wever te compromitteren bij haar kiezers. Wie te veel scoort op het speelveld, moet een meester worden in het ontwijken van moorddadige tackles. Zou De Wever ook dat talent in zich hebben?

Gazet van Antwerpen, 2010.06.30, Lex Moolenaar

UP

'Jongeren kritisch over gelijke rechten immigranten'

GRONINGEN - Nederlandse jongeren staan meer afwijzend tegenover gelijke rechten voor immigranten dan hun leeftijdsgenoten in andere landen.

Uit Europees onderzoek blijkt dat Nederland samen met Vlaanderen en Groot-Brittannië een 'extreme positie' inneemt, aldus de Rijksuniversiteit Groningen. Nog niet de helft van de jongeren (46 procent) is voor gelijke rechten. In Luxemburg, Bulgarije en Zweden oordelen leerlingen milder. Daar is iets meer dan de helft voor gelijke rechten.

Bovendien verschillen in Nederland autochtone en allochtone jongeren van opvatting over gelijke rechten. Autochtone leerlingen zijn kritischer dan hun klasgenoten van niet-Nederlandse afkomst. Als de jongen of het meisje in het buitenland is geboren, verschilt de houding nog meer. In de meeste andere landen zijn de onderlinge verschillen niet zo groot.

Een en ander blijkt uit de International Civic and Citizenship Education Study (ICCS). In 39 landen werd de meningen van 14- en 15-jarigen gepeild. In Nederland deed de Rijksuniversiteit Groningen onderzoek onder bijna tweeduizend jongeren.

de Volkskrant, 2010.06.30

UP

Mijnenjager onderschept vluchtelingen

DEN HAAG - De Nederlandse mijnenjager Hr. Ms. Haarlem heeft dinsdagavond voor de Spaanse kust een rubberboot met 37 illegale migranten onderschept.

Dat heeft het ministerie van Defensie in Den Haag woensdag gemeld.

De vluchtelingen zijn overgedragen aan Spanje. Een Spaans visserij-inspectievaartuig ontwaarde het verdachte vaartuig eerder op de dag bij het kleine vulkanische eiland Alborán, nabij de straat van Gibraltar. Omdat het bootje zich in het patrouillegebied van de Nederlandse mijnenjager bevond, kreeg deze de opdracht het vaartuig te controleren. Het Nederlandse schip patrouilleert in het gebied vanwege een Europese grensbewakingoperatie.

de Volkskrant, 2010.06.30

[UP](#)

Nigeriaanse veroordeeld voor mensensmokkel en prostitutie

De Brusselse correctionele rechtbank heeft woensdag een Nigeriaanse vrouw veroordeeld tot een gevangenisstraf van 4 jaar en een geldboete van 5.500 euro omdat ze zich gedurende meer dan twee jaar had ingelaten met mensensmokkel en prostitutie.

Haar slachtoffers waren andere Nigeriaanse vrouwen die ze dwong zich te prostitueren. De rechtbank verklaarde ook 60.000 euro aan criminele opbrengsten verbeurd.

De dertigjarige vrouw was zelf begin jaren 2000 naar België gekomen en begon van hieruit een prostitutienetwerk op te zetten. Daarvoor sprak ze haar contacten in Nigeria aan om meisjes te bestellen.

Bedreigd met geweld

Die werden dan veelal met valse papieren naar België overgebracht en in de prostitutie aan het werk gezet. Meisjes die onvoldoende klanten en geld binnenbrachten, werden bedreigd met geweld. Tussen januari 2007 en september 2009 zou de vrouw zo minstens een tiental Nigeriaanse meisjes uitgebuit hebben.

De rechtbank tilde zwaar aan de feiten omdat de Nigeriaanse de precaire situatie van haar landgenoten had misbruikt om er zelf voordeel uit te halen.

De vrouw kreeg 4 jaar effectieve gevangenisstraf en zag 60.000 euro aan opbrengsten van haar handeltje verbeurd verklaard.

Gazet van Antwerpen, 2010.06.30

[UP](#)

'Wij zijn geen revolutionairen'

DE 'HOOFDDOEKGENERATIE' VAN HET ANTWERPS ATHENEUM ZWAAIT AF

ANTWERPEN - Bijna tien maanden geleden stonden de leerlingen van het Koninklijk Atheneum in Antwerpen in het brandpunt van de belangstelling. Vijf laatstejaars blikken terug op die septemberdagen in 2009 en kijken vooruit naar zichzelf.

'Wij zijn verder blijven studeren. Ook zonder hoofddoek.' Halima en Mashoq, beiden student Economie-Moderne Talen, vatten het schooljaar samen. Ze zijn het stilaan beu om vragen over die eerste septemberweek te krijgen. 'Het is niet omdat het debat hier zo concreet is gevoerd, dat wij plots andere leerlingen werden', zegt Halima. 'Het begin van het schooljaar was wel speciaal. Maar in de school zelf was daar weinig tot niks van te merken.'

Voor Halima, Yousra, Sarah, Mashoq en Hitou was het hoofddoekenverbod een onderdeel van hun laatste jaar secundair. Niets meer, maar ook niets minder. Wie niet naar school gaat aan de Franklin Rooseveltplaats, kijkt naar het schoolgebouw en ziet de kleine groepjes demonstranten van weleer opdoemen. Tot het stadsbestuur op 10 september vorig jaar manifestaties verbood, verzamelden iedere dag een handvol protestanten aan de schoolpoort.

Maar de leerlingen zelf zien vooral wat zich binnen die schoolmuren kan afspelen. 'En daarin verschillen we niet van andere scholen in Vlaanderen', vindt Halima. Deze achttienjarigen lazen ook De wet van de sterkste van Cyriel Buysse – 'Erg interessant hoe die personages houvast zoeken.' – of gingen een paar weken geleden voor de eerste keer stemmen.

Sarah Sebti, studente Handel, koos voor N-VA. 'Ik heb al vaak met Bart De Wever gepraat en kan me vinden in zijn standpunten. België is toch een politiek circus. Later zou ik ook wel in de politiek durven gaan.' Ter voorbereiding trekt ze deze zomer met een paar andere leerlingen naar Israël en Palestina. Afgelopen schooljaar hielden dokters uit die conflictregio voordrachten in het atheneum.

Tijdens gesprekken wordt het hoofddoekenverbod niet uit de weg gegaan. Wanneer ze het erover hebben, wikkelen ze wel hun woorden.

'Ik ben me er goed van bewust dat het verbod meisjes pijn heeft gedaan', zegt directeur Karin Heremans. 'Bepaalde dingen in onze onderwijsvisie waren niet meer mogelijk.'

De moslimmeisjes en -jongens bekijken het verbod nuchter, maar gaan er daarom niet mee akkoord. 'Ook voor het verbod kwamen we goed met elkaar overeen', zegt Yousra, die Economie studeert. 'Ik begrijp nog altijd niet goed waarom het er moest komen. Zelf heb ik nooit druk gevoeld om een hoofddoek te dragen. Het was volgens mij een spijtige beslissing om die te verbieden.'

'Maar het ergste was toch dat veel meisjes hun toekomst hebben laten vallen voor die hoofddoek.'

'Je kan je de vraag stellen of je je toekomst daarvan kan laten afhangen', antwoordt Heremans. 'Geloof is toch vooral iets innerlijks.' Daarin geven de meisjes haar gelijk.

'De meisjes die een hoofddoek droegen, moesten zelf opkomen voor wat ze dachten', reageert Sarah. 'Ik ben erg tegen Nordine Taouil (de imam die zich opwierp als spreekbuis van de moslimgemeenschap, red.). Hij heeft zich gemengd in een discussie die de zijne niet was.'

Het verbod heeft wonden geslagen, maar de school heeft er alles aan gedaan om die zo snel mogelijk te helen. De leerlingen uit het zesde jaar bereidden zich nog meer dan andere jaren voor op hun hogere studies en hun leven daarna. Tijdens gesprekken over identiteit en carrière, die hen tot in Istanbul voerden, leerden ze zich focussen op hun eigen kunnen. Met die training als ruggensteun maken deze vijf net zoals duizenden andere leeftijdsgenoten een keuze die hun leven voor een groot stuk zal bepalen. Die studiekeuze en hun leven daarna bekijken ze even nuchter als het verloop van dit jaar.

Vooraf weten ze bijzonder goed waar ze voor zichzelf de lat kunnen leggen. 'We moeten nu de beslissing maken', zegt Hitou. 'Ons leven hangt van onszelf af.'

Toch vrezen ze ook vooroordelen omwille van hun afkomst. 'Wat voor de school geldt, gaat ook voor onze persoonlijkheden op', zegt Halima. 'Wij willen net hetzelfde als autochtonen. Een beroep waar we ons goed in voelen, een huis, een gezin...'

'Weet je, wij zijn gewone leerlingen, zeker geen revolutionairen', zegt Halima.

'Dat is niet waar', vindt Heremans. 'Jullie zijn wel revolutionair. Jullie zijn zelfs de toekomst van Vlaanderen.'

De Standaard, 2010.06.30, Nikolas Vanhecke

UP

'Gelukszoekers... We zoeken toch allemaal geluk?'

Anton van Kalmthout stopt vandaag als hoogleraar straf- en vreemdelingenrecht. Nederland is negatiever gaan denken over vreemdelingen, signaleert hij. „Bij een hartverscheurende ramp als in Haïti wil iedereen ineens kinderen adopteren, maar twintig jaar oorlog in Somalië of Rwanda: die slachtoffers zoeken het zelf maar uit. Dan moeten onze grenzen potdicht.”

'Emigreren? Ikke?' Hij glimlacht. Na een verhaal vol kritiek op de Nederlandse samenleving, op politiek en media, lijkt dat voorstel toch niet zo raar. „Emigreren zou een verkeerd signaal zijn. Alsof we in een onleefbaar land leven. Maar Nederland is in menig opzicht nog steeds een paradijs op aarde.”

Vandaag gaat prof. dr. Anton van Kalmthout, hoogleraar straf- en vreemdelingenrecht, met emeritaat. Vanaf morgen zou het kunnen: als pensionado ergens anders van een ander (politiek) klimaat te genieten. „Maar ik zal ook straks niet weglopen voor mijn verantwoordelijkheid. Ik ga mijn ouwe dag niet slijten aan één of andere Spaanse Costa. Dat is niets voor mij.”

In de aanloop naar zijn 'afscheidscongres' bij de Universiteit van Tilburg was het wel tijd voor reflectie. Op zijn verzoek gaat het gesprek vandaag over mensbeelden, beeldvorming en mensenrechten. Over hoe onze beeldvorming van groepen mensen door de jaren heen is veranderd en welke consequenties dat heeft voor beleid en praktijk. „Bij dat terugkijken heb ik me verwonderd over het gemak en de frequentie waarmee het illegalenbeleid hier in Nederland onmenselijk is genoemd. Daar heb ik me tegen verweerd. Onmenselijk: nee. Onwenselijk en vernederend: ja. Dat is een wereld van verschil. Er schuilt ook het gevaar in van devaluatie van een begrip.”

Kinderen van uitgeprocedeerde asielzoekers die op straat worden gezet, is dat dus onwenselijk? Er valt even een stilte in

de achtertuin van zijn huis in Tilburg. „Daar zou je de term onmenselijk misschien kunnen gebruiken.”

Het beeld van de medemens is de afgelopen jaren snel veranderd, zegt hij. En daarmee snijdt hij één van de onderwerpen aan waar hij vandaag, bij zijn afscheid, graag over praat.

Van Kalmthout noemt het strafrecht zijn primaire taak. De afgelopen jaren verdiepte hij zich ook in het vreemdelingenrecht, dat hij 'bijzonder strafrecht' zag worden. Zo ervoer hij van dichtbij dat de term vreemdeling een synoniem werd van crimineel of gelukszoeker. Van iemand die ten onrechte hier is, die in zijn handen mag wrijven dat-ie hier mag zijn.

„Gelukszoekers...”, verzucht hij nogmaals. „We zoeken toch allemaal geluk? Of we noemen ze zelfs economische gelukszoekers. We hebben een ongelooflijk negatief mensbeeld. Bij een hartverscheurende ramp als in Haïti wil iedereen ineens kinderen adopteren, maar twintig jaar oorlog in Somalië of Rwanda: die slachtoffers zoeken het zelf maar uit. Dan moeten onze grenzen potdicht.”

„We sturen een onderzeeër naar Somalië, we zetten militaire middelen in om die gelukszoekers te stoppen. Het fort Europa moet worden verdedigd. Er is nauwelijks ondersteuning voor Griekenland, Italië en Spanje waar ze op hun krakkemikkige bootjes, of achterin vrachtwagens aankomen.

Duizenden mensen die onderweg verdrinken: het kan ons niks schelen. Een mensenleven van een gelukszoeker is niets waard. Vluchtelingen zijn kostenposten, betekenen overlast, criminaliteit. We waren ooit een gastvrij land, maar gastvrijheid: dat is niet het kenmerk van Nederland dat we snel terug zullen zien.” Van Kalmthout schetst de verandering in de beeldvorming rond illegaliteit, in de afgelopen vijftien jaar. „Illegaliteit wordt nu geassocieerd met overlast en ergernis. Met criminaliteit en dus de gevangenis.”

Hij heeft altijd een voorbeeld paraat. Hij vertelt over de Schipholbrand, van oktober 2005, in het cellencomplex waar 43 illegalen op uitzetting wachtten. „Ik werd 's morgens wakker en hoorde berichten over de elf illegalen die waren omgekomen. Maar ook dat een paar ontsnapten, over politiehelikopters die waren ingezet alsof de nationale veiligheid op het spel stond.

Alsof deze uitgeprocedeerde asielzoekers een gevaar voor de samenleving vormden, opgejaagd als zware, ontsnapte criminelen. Maar deze mensen zaten niet vast omdat ze staatsgevaarlijke sujetten waren, ze hadden alleen niet de juiste papieren om hier te mogen blijven.”

Vandaag, op de dag van zijn afscheid, treedt de nieuwe Vreemdelingenwet in werking: „Ik ben gematigd positief”, zegt hij. „Maar het wordt ook tijd dat we wat gaan doen aan de leefomstandigheden in detentie- en asielzoekerscentra. Die lijken te veel op gevangenis.”

Ook 'gewone gevangenen' zijn de dupe van veranderende beeldvorming, ziet hij. „Kijk naar ons gevangeniswezen: het is vooral repressie en vergelding. We hebben bindende verdragen getekend dat gevangenen goed moeten worden voorbereid op een terugkeer in de maatschappij. Maar door de bezuinigingen zijn echt belangrijke taken van de reclassering en nazorg weggesnoeid. Pas de laatste tijd komt justitie daarvan terug. Daarnaast is het dagprogramma in de gevangenis versoberd, ook omdat de omstandigheden daar volgens sommige politieke partijen niet beter mogen zijn dan in een bejaardentehuis. Misschien moeten we dan vooral ook aan de slag met de leefomstandigheden in het bejaardentehuis.”

De publiek opinie keert zich tegen het tbs-stelsel, door berichten over gevluchte gevangenen. Dat heeft tot gevolg dat er steeds meer eisen worden gesteld aan het proefverlof: „Dat maakt het bijna onuitvoerbaar en legt een enorme druk op tbs-inrichtingen die veel en veel lagere recidivecijfers hebben dan bij gevangenisstraffen”, zegt hij. „Laten we dat omhelzen en accepteren dat een klein percentage er tijdens proefverlof vandoor gaat.”

Hij heeft nog een voorbeeld over de gevolgen van veranderende beeldvorming op het strafrecht. Van Kalmthout promoveerde in 2001 op een onderzoek naar alternatieve straffen, waar Nederland volgens de hoogleraar al jaren Europees kampioen in is.

„Maar ik heb een paar jaar geleden al gewaarschuwd: het draagvlak verdwijnt. De taakstraf was een confectiesanctie geworden, een automatisme. Het werd vooral een goedkoop alternatief voor gevangenisstraffen, ook bij zware delicten. Zo begeef je je in gevaarlijk vaarwater. Dat accepteert de samenleving niet meer.”

Er is sociale onrust en economische stilstand. Het ongenoegen in de samenleving vertaalt zich volgens Van Kalmthout in angstgevoelens op het gebied van criminaliteit en vreemdelingen. „Het beeld bestaat dat Nederland criminel en onveiliger wordt. Maar cijfers tonen aan dat het met de veiligheid in grote steden steeds beter gaat. De gevoelens zijn dus anders. Je hoort mensen zeggen: het is hier wel veilig, maar daar en daar vindt de ene straatroof na de andere plaats.”

Er zijn ook cijfers die aantonen dat er geen sprake is van massa-immigratie. Onze grenzen staan niet open, zegt hij. „Het

aantal mensen dat het land verlaat en binnenkomt is al jaren redelijk in evenwicht. Maar geen van de politieke partijen spant zich echt in om te laten zien dat onze grenzen al behoorlijk dicht zitten, dat we al heel streng zijn. Dat we op sommige gebieden volgens Europese afspraken zelfs veel te ver gaan. Dat thema is rond de verkiezingen in het debat vermeden. Ik vermoed met opzet, met de gedachte dat er in die discussie geen stemmen te winnen waren. En opdat Wilders niet met kanonnen in het wilde weg kon schieten."

Dat vond hij teleurstellend. Héél teleurstellend. „Als onderzoeker is het moeilijk te accepteren als de feiten er niet toe lijken te doen. De beeldvorming heeft haar werk al gedaan. Door niet inhoudelijk te reageren op die lege, foute oneliners van populistische politici, handhaaf je het beeld. Of versterk je het gevoel dat we hier te maken hebben met een tsunami aan gelukszoekers. Dat is de status quo."

Hij zal nooit zwijgen. Ook al zal deelname aan het publieke debat nooit een liefhebberij worden: „Het is ook niet leuk. Dat ervaar je aan den lijve als je in radioprogramma's zit waar luisteraars kunnen reageren. Het is shockerend wat je dan naar je hoofd geslingerd krijgt. Of als je een opiniestuk in krant schrijft, de mails en telefoontjes die je dan op je dak krijgt. Maar ik wil weerstand blijven bieden aan verkeerde beeldvorming, aan partijen die aan de mensenrechten tornen."

Als je nu aandacht vraagt voor mensenrechten, word je in een politieke hoek neergezet. Alsof mensenrechten een politieke kleur hebben, zegt hij. Hij wijst op de Nationale Ombudsman, Alex Brenninkmeijer, die in december 2009 tijdens een lezing zei dat mensenrechten in Nederland te weinig aandacht krijgen. „In tegenstelling tot in andere landen spelen ze hier nauwelijks een rol in beslissingen van overheid en justitie", zei de ombudsman die zich daarmee de woede van vice-premier Wouter Bos op zijn hals haalde.

En zo ziet Van Kalmthout steeds vaker lange tenen en korte lontjes bij politici. Bijvoorbeeld toen zijn collega's, de hoogleraren migratierecht Thomas Spijkerboer en Kees Groenendijk constateerden dat de paragrafen over immigratie en integratie in de verkiezingsprogramma's van vijf partijen strijdig waren met EU-regels. Uitvoering van de plannen van VVD, PVV en SP zou zelfs alleen mogelijk zijn na uittreding van Nederland uit de Europese Unie.

„En dan nog zijn er partijen die serieus discussie willen voeren of je al die internationale verdragen kunt opzeggen. Dat is bijna ongehoord. En eerder was er discussie over de richtlijnen voor gezinshereniging en over inkomenseisen bij immigratie. Nederland is met het beleid door het Europees Hof en de Raad van Europa op de vingers getikt. Waarom nemen we die kritiek niet serieus?"

Als de mensenrechten in bananenrepublieken worden geschonden, dan staan we in Nederland voorop om er schande van te spreken. „Maar zelf gaan we ook heel benepen met die mensenrechten om. Je kunt ze ook voluit omarmen, ooit waren we zo trots op onze voorlopersrol."

Het is tactiek, zo ziet hij het. Om niet nog meer stemmers richting PVV te laten afdwalen. „Het ergste is dat je verkiezingsretoriek tegenwoordig niet alleen vlak voor de verkiezingen hoort. Partijen beseffen dat je de kiezers niet alleen in de laatste vier weken voor je wint. Het loopt jaren door, onder invloed van Verdonk, Wilders en Teeven blijven onderwerpen als veiligheid, migratie en integratie op de agenda."

We snakken naar een overheid die niet denkt in verkiezingsperiodes van vier jaar, zegt hij. „Het wordt tijd voor een kabinet dat naar de lange termijn kijkt. Een regering die niet achteraf reageert op incidenten, maar de politieke noodzaak van anticiperend onderzoek inziet."

Zo'n regering had met eigen onderzoek bijvoorbeeld kunnen voorkomen dat de PVV een eenzijdig en heel polariserend beeld over de kosten van immigratie opriep. „Nu zijn ze te laat. Als een verkeerd beeld heeft postgevat, is het heel moeilijk dat nog te veranderen."

„Of ik me soms door de politiek in de steek gelaten voel? Ja... die term mag je wel gebruiken. Bijvoorbeeld als de resultaten van je onderzoek niet passen niet in de politieke werkelijkheid van het moment. Dan krijg je afhoudende, ontkennende reacties. Of hoe ze in Den Haag proberen je onderzoek te beïnvloeden, via de begeleidingscommissie."

Hij vertelt over een onderzoek naar de vreemdelingendetentie in Tilburg. Hoeveel moeite het kostte om het onderzoek gefinancierd te krijgen, over een minister (Verdonk) die het niet in ontvangst wilde nemen en die er vervolgens in de Tweede Kamer volgens de hoogleraar 'laatdunkend en zonder enig niveau' op reageerde: „Ze ontkende en bagatelliseerde alles."

Geld van de overheid blijft vaak nodig. „En dus moet je ook zorgen dat de verhouding niet al te zeer gespannen is. Anders val je buiten de boot. Maar de afhankelijkheid om onafhankelijk onderzoek te kunnen doen is natuurlijk allerminst goed."

Steeds vaker sleepte hij Europees onderzoek in de wacht. Dat is moeilijker te krijgen, maar als je de barrière van het papierwerk eenmaal hebt geslecht dan is het een heerlijkheid, zegt hij. Natuurlijk is er wel een tijdschema, moet je af en toe opdruiven voor een presentatie bij het begeleidingsteam. „Maar je bent niet overgeleverd aan de grillen van een minister."

Vorige maand werd hij 65 jaar, hij móet stoppen als hoogleraar. Maar Van Kalmthout houdt een werkplek op de universiteit, hij blijft verbonden aan het sociaal-wetenschappelijk onderzoeksinstituut IVA en hij heeft de opdracht aanvaard op de theologische faculteit een centrum voor justitiepastoraat op te zetten.

„Zelfs mijn echtgenote heeft niet op grotere veranderingen aangedrongen. Maar er moet wel meer ruimte komen voor de gewone, leuke culturele activiteiten. Er zal wel wat veranderen: geen vast collegerooster, minder publicatiedrang. En geen druk om onderzoek binnen te slepen, omdat er voor heel veel gezinnen in de staf brood op de plank moet komen. „Dat vond ik altijd leuk, maar ik denk dat ik nu wel toe ben aan een leven zonder die druk.”

Trouw, 2010.07.01, Rob Pietersen

[UP](#)

Burgemeester Sint-Joost vindt onderdak voor 30 Slovaken

Burgemeester van Sint-Joost-ten-Node Jean Demannez (PS) heeft een locatie gevonden voor de dertig Slovaken die vanochtend uit hun woning, die onbewoonbaar is verklaard, gezet zijn. De Slovaken kunnen vanaf donderdag terecht in het Georges Petrestadion in Evere, dat eigendom is van de gemeente Sint-Joost.

Demannez vindt dat "het niet normaal is dat de gemeente hiervoor oplossingen moet zoeken". Momenteel kamperen de Slovaken in twee tenten op het Queteletplein.

Uit woning gezet

De lokale politie van Brussel-Noord heeft vanochtend zo'n dertig Slovaakse asielzoekers uit hun woning gezet in de Middaglijnsstraat. Volgens politiewoordvoerder Johan Verleye was dat na herhaalde verwittigingen wegens problemen met onder meer de brandveiligheid.

De groep asielzoekers verblijft momenteel in twee tenten op het Queteletplein, voor het kantoor van commissaris-generaal van de federale politie Fernand Koekelberg. Daar zullen ze ook de nacht van woensdag op donderdag doorbrengen.

Burgemeester Demannez is erin geslaagd om een oplossing uit te dokteren voor de komende dagen. "De dertig Slovaken kunnen vanaf donderdag terecht in het Georges Petrestadion in de Georges De Lombaerdestraat in Evere. De conciërge komt woensdagavond laat terug uit vakantie en het terrein is vanaf donderdag beschikbaar."

Beu

Demannez is het grondig beu dat hij opnieuw moet instaan voor de opvang van asielzoekers en niet Fedasil, het federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers. Hij klaagt ook over het gebrek aan steun van de gewestelijke overheid. (belga/eb)

De Morgen, 2010.07.01

[UP](#)

De multiculturele school: goed of niet goed?

Op 27 juni verscheen in De Standaard een interview met de Nederlandse onderwijssocioloog Jaap Dronkers bij gelegenheid van zijn benoeming tot hoogleraar onderwijskunde aan de Universiteit Maastricht. Het interview kreeg weinig weerklank, want de inval bij de commissie-Adriaenssens trok alle belangstelling naar zich toe. Nochtans was de inhoud van het interview heel uitdagend.

Jaap Dronkers, hoogleraar onderwijskunde aan de Universiteit Maastricht

"Kinderen op gemengde scholen – autochtonen en allochtonen – zijn slechter af dan kinderen op witte of zwarte scholen", leidde Ilse Degryse van De Standaard resumerend het interview in.

Als je dan nadien het interview las, klopte dat eigenlijk niet, of toch maar heel gedeeltelijk, maar alla. Eigenlijk was deze samenvatting iets als halve waarheid, hele leugen. En in zijn bericht erover nadien koos het Vlaams Belang uiteraard voor de hele leugen.

Wat stond er echt? Dronkers: "Door zich te specialiseren in een aantal nationaliteiten en het onderwijs daar heel gericht op toe te spitsen, slaagt een school erin om mooiere resultaten te halen."

Het knelpunt is de diversiteit, het aantal nationaliteiten

Onder verstaan: mooiere resultaten dan als je voor compleet onbeheersbare diversiteit kiest, en op voorwaarde dat je op

de eerste plaats voor cognitieve leerprocessen kiest. Steeds nog Dronkers: "Voor alle duidelijkheid: niet het percentage migranten op een school haalt het niveau naar beneden. Het knelpunt is de diversiteit, het aantal nationaliteiten."

En hij bedoelt daarmee – naar zijn zeggen - bijvoorbeeld 20 nationaliteiten in één klas. Het alternatief dat Dronkers voorstelt, is: "Wanneer een gemengde school zich specialiseert, is het niet ondenkbaar dat ze ook voor Vlamingen weer aantrekkelijk wordt." Met andere woorden, eigenlijk zegt Dronkers niet dat een school niet gemengd zou mogen zijn, maar dat de menging niet te gediversifieerd mag worden. Een detail? Absoluut niet! Het is in alle geval iets anders dan wat het Vlaams Belang er nadien van bakte.

Het probleem met grootschalig onderzoek dat disfuncties aanwijst, is dat uit de analyse meestal niet rechtstreeks volgt welke de juiste remedie is. Daarvoor is aanvullend kwalitatief onderzoek vereist.

De fout die veel onderzoekers maken, is dat ze op basis van hun grootschalig onderzoek daaruit rechtstreeks conclusies menen te mogen afleiden, zonder dat daar eerst een veelheid van mogelijke alternatieve verklaringen voor getoetst werd. Zulke conclusies zijn dan vaak het gevolg van zogenaamd 'gezond verstand' in hoofd van de onderzoeker zelf. Ze volgen niet uit de gegevens zelf.

Evans Pritchard noemde dit vroeger een type redenering waarin men zich als mens in het hoofd van een paard waande om het gedrag van paarden uit te kunnen leggen: "If I was a horse...".

Dronkers blijft al bij al voorzichtig bij dit soort interpretaties, wat bij sommige PISA-onderzoekers in het verleden duidelijk minder het geval was. Maar zoals vaak gebeurt in een interview, induceert de journaliste dan maar zelf een hypothese en gemakshalve antwoordt de geïnterviewde dan nogal snel met een ja of een neen.

Aparte islamscholen?

Zo bijvoorbeeld wanneer hem gevraagd wordt of aparte islamscholen dan een goede oplossing zouden kunnen zijn? Dronkers antwoordt dan maar snel met 'ja'. Tja, dit volgt natuurlijk niet uit zijn onderzoeksgegevens.

Zoiets kan je enkel concluderen als je aanneemt (wat een onbewezen mening is), dat de islam een homogene realiteit is, wat toch eerst moet aangetoond worden. Is ze dit wat gebruik van taal betreft, of in haar interpretatie van de islam zelf? Ik dacht van niet. (Zie elders op mijn blog: Hoe evolueert de islam in Europa?).

Zelf durf ik ook niet veel verder gaan in mijn interpretaties, maar vanuit de Foyer-ervaringen met de biculturele onderwijsprojecten in Brussel, die eigenlijk voor een deel in de praktijk aansluiten bij de stelling van Dronkers, moeten we vaststellen dat de resultaten er inderdaad opmerkelijk beter liggen dan in zeer gediversifieerde gemengde scholen het geval is.

Het principe van de biculturele onderwijsprojecten in Brussel is dat deze scholen zich inderdaad specialiseren in vooral één nationaliteit (en taal) naast de Vlaamse... zodat een verdere diversiteit daardoor de facto niet te hoog oploopt. En inderdaad, de scores die in het verlengde daarvan behaald worden, zijn méér dan behoorlijk.

Meer dan behoorlijke scores

We beperken ons tot drie scores ter illustratie:

1. In de biculturele onderwijsprojecten behalen slechts 9 procent van de ex-biculturele leerlingen aan het eind van het secundair onderwijs geen volwaardig diploma, waar dit in Vlaanderen, autochtone en allochtone leerlingen bijeen genomen, boven de 14 procent ligt.
2. 42 procent van de ex-biculturele leerlingen volgen ASO in Brussel tegenover 36,88 procent in de groep homogeen anderstaligen.
3. Een van de scholen waar nogal wat Latino-leerlingen in Brussel opgevangen worden, scoort beduidend hoger op de Sibtoetsen (bv. wiskunde, technisch lezen) dan bij de gemiddelde school in Vlaanderen het geval is, en zit voor sommige toetsen zelfs op het niveau van de best scorende scholen in Vlaanderen.

Dit zijn in alle geval vaststellingen die de analyse van collega Dronkers niet tegenspreken. Of hieruit volgt dat de typisch zeer gediversifieerde multiculturele scholen in Vlaanderen geen toekomst hebben, volgt mijns inziens niet.

Wel denk ik dat een gevolg is dat het van overheidswege een foute redenering is om te hopen om via éénlijnige maatregelen de juiste aanpak te vinden voor een beleid in deze scholen. Het nadeel van éénlijnige maatregelen is dat ze de indruk wekken om voor elke situatie op te gaan, terwijl ze in feite maar voor een heel beperkt aantal scholen echt geschikt zijn.

Twee stellingen

Enkele voorbeelden van zulke éénlijnigheden met voorspelbaar tekort aan effect: (1) Stelling: laten we vooral in

inburgering investeren, want de kinderen van ingeburgerden zullen deze problemen in de toekomst niet meer hebben.

Bezwaar: nu al is het zo dat in Brussel (waarop ik noodgedwongen mijn ervaringen steun) kinderen van nieuwkomers beter scoren (met of zonder inburgering) dan kinderen van 'generatie-armen' in de migratie. De achterstanden worden niet opgebouwd door de kinderen van de nieuwkomers.

Ander voorbeeld: (2) Stelling: 'Nederlands, Nederlands, Nederlands'... of anders gesteld: investeer heel sterk en exclusief in de onderwijstaal.

Bezwaar: uit Amerikaans onderzoek in de staat California blijkt dat de resultaten onder 'hispanic' kinderen achteruit gegaan zijn, sedert de scholen er het tweedetaalonderwijs hebben vervangen door 'Engels, Engels, Engels'. En wat hebben de Franse landen overigens altijd anders gebracht dan 'Frans, Frans, Frans...'.

Conclusies

De enige juiste conclusie uit het onderzoek van Jaap Dronkers lijkt me te zijn dat we dringend moeten stoppen met het soort éénzijdige maatregelen die zogenaamd voor alle scholen zouden opgaan (en in feite altijd maar voor een beperkt aantal scholen echt 'to the point' zijn), en moeten durven opteren voor: ten eerste maatwerk, en ten tweede specialisatie waar mogelijk.

Een andere conclusie is ook dat we de diversiteit niet uit de hand moeten laten lopen. Vervolgens heeft Dronkers wellicht ook geen ongelijk als hij stelt dat de school op de eerste plaats cognitieve doelstellingen moet nastreven en dat het leren omgaan met 'super-diversiteit' aansluitend bij de schoolse carrière weliswaar ook moet worden gerealiseerd, maar dan bijvoorbeeld via buitenschoolse activiteiten die overigens ook door scholen onderling kunnen worden opgezet met de hulp van het middenveld.

PS. Benieuwd of de Vlaamse regering de projecten bicultureel onderwijs die precies wél efficiënt blijken te scoren, zal blijven negatief sanctioneren.... We houden u desgevallend uiteraard op de hoogte.

Johan Leman

Johan Leman is medewerker bij 'Foyer' in de Brusselse gemeente Sint-Jans-Molenbeek.

De Wereld Morgen, 2010.07.01

UP

Expert: illegaal vaak ten onrechte in cel

Rotterdam, 1 juli. Nederland sluit veel meer illegale vreemdelingen in gevangenissen op dan andere landen. Daarbij overtreedt Nederland het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. Dat zegt hoogleraar Anton van Kalmthout vandaag bij zijn afscheid als hoogleraar straf- en vreemdelingenrecht aan de Universiteit van Tilburg.

Drieduizend cellen

Nederland gebruikt drieduizend cellen, een vijfde van het totaal, voor het opsluiten van illegale vreemdelingen. Dat, zegt Van Kalmthout, is procentueel veel meer dan in omringende landen.

Amnesty International hamert er al jaren op dat Nederland vreemdelingendetentie, bedoeld als uiterste middel, misbruikt. Volgens Van Kalmthout negeert Nederland grondbeginselen uit internationale verdragen. Zo mag vrijheidsbeneming alleen worden ingezet als een doel niet met minder ingrijpende middelen kan worden bereikt. Per jaar sluit Nederland zo'n tienduizend vreemdelingen op. Daarmee miskent Nederland volgens de scheidend hoogleraar dat illegale vreemdelingen geen criminelen zijn.

Van Kalmthout vindt dat er alternatieven moeten komen. „Zo kent Engeland een uitgebreid systeem van elektronische detentie en borgstellingen voor illegale vreemdelingen.” Voor Nederland denkt hij allereerst aan inrichtingen die door private instellingen worden gerund. Dat is volgens hem goedkoper en zou garant staan voor een humaner klimaat. Bovendien denkt hij dat meer illegale vreemdelingen zullen meewerken aan hun vertrek, als ze niet als crimineel worden behandeld.

Kritiek

Nederland is de afgelopen jaren door verschillende Europese instanties bekritiseerd omdat het asiel- en immigratiebeleid te hard of onzorgvuldig zou zijn. Zo oordeelde het Europese hof van justitie in Luxemburg onlangs dat de Nederlandse inkomenseis voor gezinshereniging – meer dan 120 procent van het minimumloon – in strijd is met Europese wetten.

NRC Handelsblad, 2010.07.01

UP

Fedasil schrijft kroniek van de opvangcrisis

Brussel |

Het jaarboek van Fedasil, dat instaat voor de opvang van asielzoekers, giet de opvangcrisis van 2009 in cijfers. Welgeteld 1.306 plaatsen kwamen er vorig jaar bij, terwijl er 2.700 mensen op straat werden gezet.

Glashelder beschrijft Fedasil in haar jaarverslag de diepe crisis waarin het agentschap in 2009 ondergedompeld werd. Vorig jaar werden er in ons land 17.168 asielaanvragen geregistreerd, wat een stijging is van maar liefst 40 procent tegenover 2008. Dat zorgde voor lange rijen bij de dienst dispatching, die asielzoekers aan een slaapplek helpt. In 2009 kreeg die dienst 23.250 mensen over de vloer, wat bijna een verdubbeling was in vergelijking met één jaar eerder.

Meer dan 16.000 mensen - of 70 procent van de asielzoekers - moesten ondergebracht worden in noodopvangcentra of hotels omdat er geen plaats was in de reguliere centra. Voor 2.700 mensen vond de dispatching vorig jaar helemaal geen plaats. Zij werden doorverwezen naar een OCMW, waar ze financiële steun konden aanvragen. Zes maanden later zijn al 3.055 asielzoekers op straat beland en verblijven er nog steeds 950 op hotel.

Meer dan een derde van de asielzoekers in de opvangcentra is minderjarig. Voor de kinderen en jongeren zonder ouders of wettelijke voogd geldt normaal gezien een aparte regeling: zij moeten niet tussen de volwassenen verblijven maar worden in speciale centra opgevangen. Door de crisis, zo schrijft het rapport, kon die specifieke aanpak van de niet-begeleide minderjarigen niet aangehouden worden.

De Morgen, 2010.07.01

UP

Gent gestart met ontruiming Roma-kraakpanden

GENT - In Gent is donderdag de ontruiming van een aantal Roma-kraakpanden gestart. Omdat de woningen gerenoveerd worden tot transitwoningen voor slachtoffers van huisjesmelkers, worden de negentig Roma's, onder wie zeventig minderjarigen, niet meer geduld.

Op deurwaardersbevel moesten in de Gasmeterlaan drie kraakpanden met 27 inwoners woensdag tegen 16 uur ontruimd zijn, maar dat is niet gebeurd. In de nacht van woensdag op donderdag zochten de Roma's een huurwoning of ander kraakpand, maar voorlopig leverde dat geen resultaat op.

Donderdagochtend is er dan gestart met de gedwongen ontruiming. Dat gebeurt zonder geweld. De politie is discreet aanwezig en de afvalintercommunale IVAGO heeft mensen en materiaal klaarstaan om de huizen leeg te halen.

Later op de dag worden ook nog een aantal kraakpanden in de Gerststraat, aan het Gentse Rabot, leeggehaald.

Elke Decruyenaere, gemeenteraadslid voor Groen!, roept de stad nogmaals op om in te tekenen op Europese fondsen om het probleem aan te pakken. 'Er bestaan Europese fondsen voor de herhuisvesting van Roma's en er zijn ook allerlei sociale fondsen om te werken rond huisvesting en tewerkstelling. Ik pleit ervoor dat de stad intekent op die fondsen, want de vrees voor een aanzuigeffect mag geen reden zijn om in een kramp te schieten.'

Het Gentse schepencollege zit momenteel in vergadering en is nog niet bereikbaar voor commentaar.

De Standaard, 2010.07.01, 10a

UP

Nederland sluit illegalen vaak ten onrechte op in cel

Nederland sluit veel meer illegale vreemdelingen in gevangenissen op dan andere landen. Daarbij overtreedt Nederland het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, zo stelde hoogleraar Anton van Kalmthout bij zijn afscheid aan de Universiteit van Tilburg.

Nederland gebruikt drieduizend cellen, eenvijfde van het totaal, voor het opsluiten van illegale vreemdelingen, wat procentueel veel meer is dan in omringende landen. Het gaat jaarlijks om zo'n 10.000 vreemdelingen.

Mensenrechtenorganisatie Amnesty International hamert er volgens de NRC al jaren op dat Nederland vreemdelingendetentie, bedoeld als uiterste middel, misbruikt.

Te hard beleid

Volgens Van Kalmthout negeert Nederland grondbeginselen uit internationale verdragen. Zo mag vrijheidsbeneming alleen worden ingezet als een doel niet met minder ingrijpende middelen te bereiken is.

Nederland is de afgelopen jaren door verschillende Europese instanties bekritiseerd omdat het asiel- en immigratiebeleid te hard of onzorgvuldig zou zijn. Zo oordeelde het Europese hof van justitie in Luxemburg onlangs dat de Nederlandse inkomenseis voor gezinshereniging - meer dan 120 procent van het minimumloon - in strijd is met Europese wetten. (belga/gb)

De Morgen, 2010.07.01

[UP](#)

Zestien immigranten verdrinken in rivier

Tijdens een poging om via Turkije naar Griekenland te reizen zijn minstens zestien immigranten verdrongen in de rivier Evros. De politie is nog steeds op zoek naar drie vermisten, zo meldden de Griekse autoriteiten gisteren. Overlevenden, die afgelopen weekend werden opgepakt, verklaarden aan de politie dat hun boot gekapseisd was. De slachtoffers waren voornamelijk afkomstig uit Afrikaanse landen. Zowel aan de Turkse als aan de Griekse kant van de bekende grensrivier werden lichamen aangetroffen.

De Morgen, 2010.07.01

[UP](#)

'Zeventig kinderen straks dakloos'

GENT - Zeven Roma-families, met een twintigtal volwassenen en zeventig kinderen, worden in Gent uit hun kraakpanden gezet.

'Richard is drie weken oud', zegt Martin Balogh van de organisatie Opre Roma. 'Hij dreigt dakloos te worden. Het kraakpand waar zijn Roma-familie woont, wordt op 1 juli ontruimd, kregen ze te horen.' Dat kregen ook zes andere families te horen. Het gaat om twintig volwassenen en zeventig kinderen.

Vorige week klopten de Roma en enkele Gentse vrijwilligers nog aan bij de stad, maar die kan hen geen oplossing bieden. Zo dreigt het Roma-probleem in Gent opnieuw op de voorgrond te komen, kort nadat een sloppenwijkje met vijftig Roma in het nieuws kwam.

'Teruggaan naar hun land van herkomst is geen optie', zegt vrijwilliger Elias Hemelsoet. 'Niet alleen wegens de discriminatie. Velen wonen hier ruim tien jaar. Hun kinderen gingen hier naar school. Ze spreken zelfs geen Slovaaks meer, alleen Romanes en Nederlands.' Samen met de vrijwilligers hebben de Roma nu een open brief geschreven. 'In de hoop dat er deze week toch iemand met een oplossing kan komen', zegt Martin Balogh.

De Standaard, 2010.07.01, (tod)

[UP](#)

Barack Obama wil dat illegalen zich kunnen legaliseren

Amerikaanse agenten zullen binnenkort strenger moeten optreden tegen illegalen.

Na de gezondheidszorg wil de Amerikaanse president Barack Obama ook de immigratiepolitiek van de VS hervormen. "Het systeem werkt niet", haalt hij scherp uit.

De hervormingen rond immigratie kregen weinig politieke aandacht sinds Obama vorig jaar president werd, met acute problemen zoals de oorlogen in Iran en Afghanistan, de olieramp in de Golf van Mexico en hervormingen op het vlak van gezondheidszorg en financiële reguleringen die hoog op de agenda stonden. Nu blijkt de tijd evenwel gekomen om ook de Amerikaanse grenzopolitiek onder de loep te nemen.

Boete en Engels leren

In een toespraak stelde Obama dat het probleem niet aangepakt kan worden "met hekkens en grenspatrouilles alleen". De overheid moet zijn verantwoordelijkheid opnemen, bedrijven die bewust illegalen tewerkstellen zullen daar de gevolgen van ondervinden. Mensen die illegaal de VS binnenkomen zullen zich moeten verantwoorden voor hun acties alvorens ze Amerikaans staatsburger kunnen worden. Voor ze een verblijfsvergunning krijgen, moeten ze een boete betalen en Engels leren, stelt de president voor.

"De vraag is nu of we de moed en de politieke wil zullen hebben om een wet te stemmen om dit eindelijk te regelen", klinkt het. "Ik ben klaar om hiermee door te gaan, de meerderheid van de Democraten is er klaar voor en ik geloof dat de

meerderheid van de Amerikanen er klaar voor is. Maar zonder steun uit beide politieke kampen kunnen we dit probleem niet oplossen. Voor een dergelijke hervorming hebben we Republikeinse stemmen nodig."

Strengere wet Arizona

De kritiek van Obama op het huidige systeem komt er terwijl in grensstaat Arizona een strenge wet van kracht gaat die politie de macht geeft om van iedereen identiteitspapieren te vragen. Illegalen die dit niet kunnen voorleggen, kunnen worden opgepakt. In grote delen van de VS wordt afkeurend gereageerd op deze wet, die als zeer streng wordt beschouwd.

De Morgen, 2010.07.02 (tw)

[UP](#)

Dit jaar vroegen al 8.500 mensen asiel aan in ons land

In de eerste helft van dit jaar dienden ruim 8.500 mensen in ons land een asielaanvraag in, dat komt neer op zo'n 1.400 aanvragen per maand. Dat cijfer komt overeen met het maandelijks gemiddelde van vorig jaar, maar in 2009 was er een sterke stijging van het aantal asielzoekers.

De asielzoekers die in 2010 een aanvraag indienden, zijn hoofdzakelijk afkomstig uit Irak (8,7%), Kosovo (8,4%) en Rusland (7,7%). Ook de Macedoniërs (6,9%) en de Serviërs (6,7%) blijven sterk vertegenwoordigd, maar de massale toevloed zoals in de eerste twee maanden van dit jaar is gestopt.

Afschaffing visumplicht

Die toevloed was een gevolg van de afschaffing van de visumplicht voor inwoners van deze landen in december 2009. De overheid voerde daarop een ontradingscampagne en het CGVS heeft de aanvragenpiek inmiddels weggewerkt.

Opvang verzadigd

Deze gegevens komen van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op basis van statistieken van de Dienst Vreemdelingenzaken. Het CGVS publiceerde vandaag ook haar jaarverslag van 2009, een jaar dat gekenmerkt werd door een spectaculaire stijging van het aantal asielaanvragen en de verzadiging van het opvangnetwerk.

Geïntegreerde aanpak nodig

"Deze crisissituatie kan slechts worden opgelost door een geïntegreerde aanpak tussen de verschillende actoren van het asielbeleid in België", zegt commissaris-generaal Dirk Van den Bulck. Het CGVS pleit ook voor een sterke harmonisatie van het asielbeleid op Europees niveau.

Vorig jaar werden meer dan 17.000 asielaanvragen ingediend, dat is een stijging van 40% ten opzichte van 2008. (belga/eb)

De Morgen, 2010.07.02

[UP](#)

Meer dan zeventienduizend asielzoekers in 2009

In 2009 hebben 17.186 mensen in België een asielaanvraag ingediend. Dat is een stijging met 4.934 aanvragen of veertig procent in vergelijking met het jaar voordien. Dat blijkt uit het jaarverslag van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS).

Vorig jaar waren de meeste asielzoekers afkomstig uit Afghanistan (tien procent), Rusland (negen procent), Kosovo (negen procent) en Irak (acht procent).

Daarna volgden Armenië (zes procent), Guinee (zes procent), Iran (vier procent), de Democratische Republiek Congo (vier procent), Servië (drie procent) en Syrië (twee procent). Andere landen waren goed voor 38,3 procent.

8.500 aanvragen eerste jaarhelft 2010

Intussen blijkt dat in de eerste helft van 2010 meer dan 8.500 mensen in ons land een asielaanvraag hebben ingediend, of zo'n 1.400 per maand. Dat komt overeen met het maandelijks gemiddelde van 2009.

De asielzoekers die in de eerste jaarhelft van 2010 een aanvraag indienden, zijn hoofdzakelijk afkomstig uit Irak (8,7 procent), Kosovo (8,4 procent) en Rusland (7,7 procent).

Ook de Macedoniërs (6,9 procent) en de Serviërs (6,7 procent) blijven sterk vertegenwoordigd, maar de massale toevloed

zoals in de eerste twee maanden van het jaar is gestopt.

Die toevloed was een gevolg van de afschaffing van de visumplicht voor inwoners van die landen in december 2009. Daarop besliste de overheid een ontradingscampagne te voeren.

Knack, 2010.07.02

UP

Obama wil dat illegalen zich kunnen legaliseren

WASHINGTON - Na de gezondheidszorg wil de Amerikaanse president Barack Obama ook de immigratiepolitiek van de VS hervormen. "Het systeem werkt niet", haalt hij scherp uit.

De hervormingen rond immigratie kregen weinig politieke aandacht sinds Obama vorig jaar president werd, met acute problemen zoals de oorlogen in Iran en Afghanistan, de olieramp in de Golf van Mexico en hervormingen op het vlak van gezondheidszorg en financiële reguleringen die hoog op de agenda stonden. Nu blijkt de tijd evenwel gekomen om ook de Amerikaanse grenzenpolitiek onder de loep te nemen.

Boete en Engels leren

In een toespraak stelde Obama dat het probleem niet aangepakt kan worden "met hekkens en grenspatrouilles alleen". De overheid moet zijn verantwoordelijkheid opnemen, bedrijven die bewust illegalen tewerkstellen zullen daar de gevolgen van ondervinden. Mensen die illegaal de VS binnenkomen zullen zich moeten verantwoorden voor hun acties alvorens ze Amerikaans staatsburger kunnen worden. Voor ze een verblijfsvergunning krijgen, moeten ze een boete betalen en Engels leren, stelt de president voor.

"De vraag is nu of we de moed en de politieke wil zullen hebben om een wet te stemmen om dit eindelijk te regelen", klinkt het. "Ik ben klaar om hiermee door te gaan, de meerderheid van de Democraten is er klaar voor en ik geloof dat de meerderheid van de Amerikanen er klaar voor is. Maar zonder steun uit beide politieke kampen kunnen we dit probleem niet oplossen. Voor een dergelijke hervorming hebben we Republikeinse stemmen nodig."

Streng wet Arizona

De kritiek van Obama op het huidige systeem komt er terwijl in grensstaat Arizona een strenge wet van kracht gaat die politie de macht geeft om van iedereen identiteitspapieren te vragen. Illegalen die dit niet kunnen voorleggen, kunnen worden opgepakt. In grote delen van de VS wordt afkeurend gereageerd op deze wet, die als zeer streng wordt beschouwd.

Algemeen Dagblad, 2010.07.02, (CBR)

UP

Republikeinen zitten Obama's hervorming van de immigratiewet in de weg

WASHINGTON - De Amerikaanse president Barack Obama wil de immigratiewet aanpassen. Maar hij zegt dat de Republikeinen niet de wil tonen die nodig is om de nieuwe maatregelen erdoor te duwen.

Obama zette zijn plannen voor de hervorming van de immigratiewet uiteen in een speech in de American University in Washington. Volgens hem werkt het huidige systeem niet 'en iedereen weet het'.

Momenteel leven er 11 miljoen illegalen in de VS. Actiegroepen vragen om deze mensen een verblijfsvergunning te geven, maar Obama is daar geen voorstander van: hij zegt dat er zo een nog grotere toestroom van mensen zonder papieren zal zijn. De president stelt wel voor dat ze een kans krijgen om regularisatie aan te vragen, als ze eerst erkennen dat ze in de fout zijn gegaan door illegaal het land te betreden en de bijbehorende boetes betalen. Ze moeten vervolgens ook belastingen betalen, Engels leren en zich inzetten voor de gemeenschap. Na regularisatie kunnen ze ook de Amerikaanse nationaliteit aanvragen, al zullen ze daarvoor achteraan in de rij moeten gaan staan, want al wie langs legale weg een paspoort aanvraagt, krijgt voorrang.

Maar het plan wordt momenteel nog weggewuifd door de Republikeinen. Zij zeggen dat de focus moet liggen op het versterken van de grenzen. Een maatregel die Obama dan weer niet kan smaken, omdat het immigratiesysteem volgens hem te omslachtig is om het met wat hekken en patrouilles te herstellen. De president vraagt zich luidop af of de politieke wil aanwezig is om een nieuwe wet goed te keuren. De Democraten hebben in de Senaat niet de vereiste meerderheid om een wet goed te keuren, dus moet Obama ook rekenen op stemmen van Republikeinse zijde.

In zijn speech liet Obama ook verstaan dat hij zich niet kan vinden in de nieuwe anti-immigratiewet die in de maak is in de staat Arizona. Die wet geeft de politie meer bevoegdheden in de strijd tegen illegale immigratie. Zo kunnen agenten op straat eenieder papieren vragen. Volgens Obama is deze wet het begrijpelijke gevolg van de frustratie die heerst over het huidige systeem, maar is het een slechte wet die voor verdeeldheid zorgt.

De Standaard, 2010.07.02, loa

[UP](#)

Eerste helft 2006 ziet sterke stijging aantal asielaanvragen

Brussel |

In de eerste helft van 2010 dienden 8.543 mensen in ons land een asielaanvraag in, een gemiddelde van 1.424 aanvragen per maand en een pak hoger dan vorig jaar. De meeste aanvragen komen van mensen uit Irak, Kosovo en Rusland.

Er is dit jaar een sterke stijging van het aantal asielaanvragen en een verzadiging van het opvangnetwerk. Dat meldt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). Met een gemiddelde van 1.424 aanvragen per maand is er een duidelijke toename tegenover vorig jaar, toen maandelijks gemiddeld 1.196 aanvragen binnen liepen.

In 2009 werd er al een sterke stijging van het aantal asielzoekers vastgesteld, met 17.186 aanvragen. Dat is een stijging met 40 procent tegenover 2008. In december vorig jaar dienden zelfs 2.200 mensen een asielaanvraag in.

Maar in het eerste half jaar van dit jaar werden dus nog meer asielaanvragen ingediend. "Er is een stijging van het aantal aanvragen in de hele EU", verklaart commissaris-generaal Dirk Van den Bulck. "Daarnaast blijft het effect spelen dat er in ons land al specifieke bevolkingsgroepen leven, zoals Tsjetsjenen, wat landgenoten blijft lokken. Ook een onrealistisch beeld over de grote mogelijkheden hier blijft velen naar België lokken."

Meer opvangcapaciteit

In maart en april dit jaar stelde het CGVS een piek vast van Serviërs en Macedoniërs, een gevolg van de opheffing van de visumplicht daar. Van den Bulck: "België onderscheidt zich ook van Zweden, Nederland en Noorwegen omdat we mensen uit Irak, vooral dan uit centraal Irak, bescherming blijven geven. Elders heerst momenteel een restrictiever beleid, maar daar laten we ons niet door beïnvloeden. De situatie in centraal Irak is nog altijd zeer ernstig en het is niet verantwoord om mensen uit die regio nu al terug te sturen."

De asielzoekers die hun aanvraag in 2010 indienden, komen hoofdzakelijk uit Irak (8,7%), Kosovo (8,4%) en Rusland (7,7%). Daarna volgen Macedonië (6,9%), Servië (6,7%), Guinee (6,1%), Afghanistan (6,1%) en Armenië (5,1%).

Op dit moment is er nog altijd een probleem met de opvangcapaciteit. Er zijn al maatregelen genomen om daar iets aan te doen, zoals meer personeel en een stijging van de capaciteit van de Fedasil-centra, maar de volgende regering zal maatregelen moeten blijven nemen, benadrukt Van den Bulck. "Sinds juli heeft ons land ook het voorzitterschap van de EU, een bevoorrecht moment om bij te dragen tot de uitwerking van een Europees asielsysteem", aldus nog de commissaris-generaal.

De Morgen, 2010.07.03

[UP](#)

Afrikaan in migrantenkerk beter geïntegreerd

NIJMEGEN - Afrikaanse katholieken die migrantenkerken bezoeken, lijken beter geïntegreerd in Nederland dan Afrikaanse katholieken die naar Nederlandse parochies gaan. Dat stelt godsdienstwetenschapper Naomi van der Meer in het proefschrift waarop zij deze week promoveert aan de Radboud Universiteit Nijmegen.

Van der Meer onderzocht of godsdienst kan bijdragen aan segregatie, integratie of assimilatie van Afrikaanse katholieken in Nederland. De religiewetenschapper ontdekte dat Afrikaanse katholieken in Nederlandse parochies vaak lid zijn van regionale en culturele verenigingen op basis van herkomst. In Afrikaanse parochies van migrantenkerken komen kerkgangers vaker andere parochianen tegen die zich meer in het dagelijks leven aanpassen en goed geïntegreerd zijn op het gebied van werk en taalbeheersing.

In Nederland wonen meer dan 165.000 geregistreerde Afrikanen uit landen ten zuiden van de Sahara en mogelijk een even groot aantal dat buiten de statistieken blijft, aldus Van der Meer. De Afrikanen zijn verantwoordelijk voor de oprichting van een langzaam groeiend aantal kerken, met name in de grote steden. Meer dan de helft van de migrantenkerken worden bezocht door Afrikanen, met name Ghanezen en Nigerianen.

de Volkskrant, 2010.06.05

[UP](#)

Google-moslim zoekt wat in zijn straatje past

Discussie en begrip voor de achtergronden van polarisatie zijn van belang, maar heldere normen over welk gedrag acceptabel is ook. Met wangedrag kan dan korte metten worden gemaakt

Jongens die hun docente geen hand geven of leerlingen die een allochtone stagebegeleider weigeren, moet je niet negeren. Ook het zonder discussie afstraffen van hun wangedrag werkt averechts. Na duizend vragen van docenten, jongerenwerkers en anderen hierover aan kenniscentrum Nuansa, is duidelijk dat polarisatie bestreden moet worden door vooraf te bepalen welke waarden buiten kijf staan. En met kennis van de ideeënset die radicaliserende jongeren in elkaar hebben geknutseld.

Confrontatie

Te veel groepen en individuen zoeken de confrontatie met elkaar. Vaak grijpt men een geloof of ideologie aan om die polarisatie te legitimeren. De homo voor de klas wordt het werk onmogelijk gemaakt omdat het islamitische geloof van pubers hun dat zou gebied. En Lonsdalers waren allochtonen uit een openbaar jongerencentrum omdat het vrijheid van meningsuiting zou zijn dat je niet omgaat met buitenlanders.

Polariserende jongeren misdragen zich niet na het lezen van heilige boeken of het volgen van begeistere ideologen, maar schrappen een ideeënset bijeen van verschillende betweters op internet en schoolplein. Zo zoekt de google-moslim wat in zijn straatje past, en klikt verder als hij op tolerante en liberale exegeses stuit.

Pubers

Uit deze casussen rijst een beeld op van pubers die ideologie en religie aangrijpen om te kunnen rellen en stoken. Anders dan bij vergaande radicalisering zijn polariserende jongeren bijna nooit vrome gelovigen of rigide idealisten die zich 'noodgedwongen' zo gedragen.

Dat wil niet zeggen dat het alleen maar opportuniteit is. Het gaat veelal om zoekende jongeren die houvast vinden bij nieuwe kennis en ideeën.

De steun en geborgenheid die ze in hun oude omgeving missen, vinden ze bij de broeders, zusters en kameraden met wie ze steeds meer delen. In hun strijd tegen de brute buitenwereld juttten ze elkaar op in steeds extremere ideeën en gedrag. Hoe meer je je keert tegen de ander, hoe groter je aanzien binnen de groep.

Holocaust

Het negeren van polarisatie werkt niet. En toch gebeurt het regelmatig. De les wordt voortgezet, alsof er bij de behandeling van de Holocaust net niet 'kankerjoden' is geroepen. En de jongerenwerker negeert de racistische leuzen tijdens de hardcoremuziek. Wegkijken werkt vooral niet omdat vroegtijdige polarisatie vaak ook een roep om aandacht is. Die noodkreet negeren komt dus neer op jongeren in hun sop gaar laten koken. De kans is groot dat ze dan volharden in het zich afzetten tegen afvalligen – waar iedereen met reserves tegen verdergaande polarisatie toe behoort.

Afstraffen

Het negeren van polarisatie werkt niet, maar het blindelings afstraffen ook niet.

Breng maar onder woorden wat je tegen homo's, vrouwen of allochtonen hebt. En ook dat gebeurt geregeld. Per decreet en zonder discussie worden de gezichtssluier of een Nederlands vlaggetje op kleding verboden. Een oekaze van de schoolleiding verplicht het geven van een hand en het gebruik van de kantine, ook als die het vlees uit de bio-industrie haalt. Het is goed dat er normen worden gesteld, maar blindelings afstraffen van polarisatie negeert de motieven, hoe gekunsteld ook.

De bestrijding van polarisatie vergt kennis van – en zelfs enig begrip voor – de ideeën waarmee men zich afzondert en afzet. Leerlingen die de les onderbreken voor het islamitisch gebed of die niet naast een allochtone scholier in de klas willen zitten, moeten uiteraard worden gecorrigeerd. Maar tegelijkertijd moet met hen worden gediscussieerd over waarom ze dit doen. Breng maar onder woorden wat je tegen homo's, vrouwen of allochtonen hebt. Waarom je de kantinejuffrouw het leven zuur maakt vanwege foute frikandellen die anderen voor haar bestellen.

Gezaghebbend

Een discussie hierover moet gezaghebbend, en dus ingewijd worden gevoerd door eerstelijns werkers. Je hoeft geen islamoloog of expert dierenrechten te zijn, maar moet wel weten waarom deze jonge moslims zich miskend voelen, wat men toch precies tegen de bio-industrie heeft en waarom er autochtone vervreemding is in verkleurende wijken. Dit alles betekent dat je niet moet terugdeinzen voor samenwerking met onorthodoxe partners, die de bio-industrie ook hekelen, ook vinden dat de integratie faalt of ook de islam aanhangen. Maar dan wel op een wijze die niet leidt tot uitsluiting van anderen.

Voordat docenten, jongerenwerkers, wijkagenten en anderen hun jongeren verleiden te discussiëren over hun polariserend gedrag, moeten ze vooraf hebben bepaald welke normen buiten kijf staan. Gelijkwaardigheid staat buiten kijf. En de acceptatie van anderen ook. Dat kan betekenen dat het geven van een hand moet. Of niet, maar dat een begroeting dan in ieder geval respectvol moet zijn.

Scholen, jongerencentra en andere instellingen zijn verstandig genoeg om hierin hun eigen huisregels te maken. Wel is het

cruciaal dat deze normen actief worden gepromoot, en het marchanderen ermee consistent wordt gecorrigeerd. Discussie en begrip voor de achtergronden van polarisatie zijn van belang, maar heldere normen over welk gedrag acceptabel is ook. Met wangedrag kan dan korte metten worden gemaakt, of het nu wordt vertoond in naam van de islam, uit eerbied voor dieren of uit liefde voor een voetbalclub.

Omar Ramadan is hoofd van Nuansa, kennis- en adviescentrum polarisatie en radicalisering. Gedurende het eerste jaar van zijn bestaan heeft het centrum duizend vragen over radicalisme onder jongeren beantwoord

de Volkskrant, 2010.06.05, Omar Ramadan

UP

Interview met Raf Jespers, auteur van 'Big Brother in Europa'

Hebt u geheimen? Dat dacht u maar. Big brother, grote broer, houdt u in de gaten. Uw persoonlijke levenssfeer is niet langer heilig en veilig. De zogenaamde 'war on terror' creëert alibi's voor de overheid om burgers te controleren. Dit zijn enkele citaten uit het boek van Raf Jespers 'Big Brother in Europa'. Klink het als een Hollywoodscenario?

Toch schuilt er een zekere waarheid in al die Hollywoodfilms. Raf Jespers klaagt in zijn boek aan hoe de privacy van de burgers de voorbije tien jaar zwaar onder druk is komen te staan. Chiraz Laffet had voor Kif Kif een gesprek met Raf Jespers.

Kunt u mij een korte samenvatting geven van uw boek?

Raf Jespers: "De bedoeling van het boek is om aan de mensen uit te leggen dat er in Europa stilaan een 'Big Brother-staat' wordt opgericht, namelijk een staat die probeert om alle burgers onder controle te houden. De zogenaamde 'controlestaat' of 'toezichtstaat'."

U wilt eigenlijk de mensen bewust maken van wat er gaande is in Europa en hen erop wijzen dat dit niet alleen mogelijke Hollywoodscenario's zijn?

Raf Jespers: "Inderdaad. Mijn boek is geen science fiction, maar non fictie. Het is de realiteit. Het is volgens mij voor het eerst in de geschiedenis technisch mogelijk om bijna iedereen permanent onder controle te plaatsen."

"Vroeger wilden sommige regimes dat ook wel en was het in mindere mate aanwezig (zoals een controleur met een deukhoed die op een hoek van de straat stiekem mensen stond te controleren)."

"Tegenwoordig kan je dankzij de technologische revolutie mensen van 's morgens vroeg tot 's avonds laat permanent controleren. Ik zeg niet dat de overheid het doet, maar wel dat het mogelijk is. Via de gsm je opgespoord worden, wat je op een computer doet, laat sporen achter en kan worden getraceerd, enz... Met slimme programma's kan je databanken doorploegen om een profiel van mensen te maken."

U schrijft in uw boek dat supermarkten via klantenkaarten een profiel kunnen aanmaken over bepaalde voorkeuren van klanten?

Raf Jespers: "Colruyt maakt nu al op basis van de klantenkaarten op maat van de klant gesneden reclame. Klantenkaarten houden bij wat je koopt. Jouw voorkeuren zeggen veel over je persoonlijk leven. 'Wat eet je graag?'"

"Bepaalde migrantengroepen kopen voedingsmiddelen die autochtonen niet altijd kopen. Zo kan een supermarkt zelfs etnische profielen maken. Deze week verscheen er nog een wetenschappelijke studie die aantoonde dat op basis van hersenscans het koopgedrag van mensen kan worden gedetecteerd."

Zelfs bij een sollicitatieprocedure zou een dergelijke scan kunnen aantonen of iemand neigingen vertoont voor psychoses. Is dat niet wat vergezocht?

Raf Jespers: "Ja, dat is allemaal nog een beetje science fiction, maar het gaat wel in die richting. Tussen dit en vijf jaar, misschien onderschat ik het nog, want ze zijn nog volop met projecten bezig, zou het mogelijk kunnen zijn."

"Dat is het ultieme wapen, want als iemand weet wat en hoe je denkt dan weet die alles. Als dat systeem uiteindelijk op poten staat, zullen we in een hallucinante samenleving terecht komen."

Heeft u tips voor de burgers om hun privacy beter te beschermen?

Raf Jespers: "De burger heeft zeker een verantwoordelijkheid. Veel mensen zeggen dat privacy van de vorige eeuw is. Neen. Het principe van privacy is ongeveer drie eeuwen geleden ingevoerd als reactie op het Ancien Regime. Toen dacht de overheid dat ze met de burgers kon doen wat ze wilde."

"Het is een persoonlijk recht om in je woning te doen wat je wilt en om te telefoneren zonder dat iemand meeluistert. Die privacy is belangrijk. Ook op straat. Het is niet de bedoeling dat als je op straat komt, je overal gevolgd kunt worden. Een mens moet vrij zijn."

"Al die burgerlijke vrijheden, zoals privacy, zijn in de grondwet vastgelegd. Dat werd nog eens bevestigd door de grote mensenrechtenverdragen van de VN. Die kwamen er als reactie op het fascisme van Hitler. Dat privacyrecht werd ook ingeschreven in het Europese verdrag voor de rechten van de mens."

"Het is niet omdat we de laatste zestig jaar in dit deel van Europa geen dictaturen meer gekend hebben dat het allemaal niet zou kunnen terugkomen. Het eerste wat dictaturen doen, is het privéleven van de mensen controleren en binnendringen. Privacy, bewaar het als een heilig goed! Het is een heilig recht!"

Wat kan de burger er zelf aan doen?

Raf Jespers: "De burger moet weten dat de overheid kan meekijken. Dat de bedrijven, de handel, ook meer en meer willen weten wat je graag koopt. Wat kunnen zij stimuleren om meer winst te genereren? De burger moet zelf een beetje opletten wat hij of zij bijvoorbeeld op pagina's zoals Facebook de wereld instuurt."

Er kijkt altijd wel iemand mee?

Raf Jespers: "Inderdaad, dat is zo. Via de computer kunnen zaken die je op het internet plaatst voor de rest van je leven opgeslagen worden. Vroeg of laat kan dat tegen jou gebruikt worden."

Creëert het niet een beetje een onderdrukkingsgevoel bij de burgers? De meesten hebben dan schrik om bepaalde zaken te doen uit vrees om betrapt te worden. Dat geeft een gevoel van onmacht.

Raf Jespers: "Dat onderdrukkingsgevoel, het gevoel dat je gevolgd wordt, mag er volgens mij niet zijn. Ik zeg wel dat de burger moet opletten, maar de hoofdverantwoordelijkheid ligt vooral, en dat is wat ik aanklaag in mijn boek, bij de overheid en de bedrijven. Die denken dat ze zomaar iedereen mogen en kunnen controleren, terwijl dit niet het geval is."

"Het artikel 8 van het Europees verdrag voor de rechten van de mens bepaalt dat de privacy gerespecteerd moet worden en er slechts in uitzonderlijke gevallen, zoals misdadigheid en criminaliteit, inbreuken kunnen worden gepleegd op de privacy."

"Er zijn databanken die gegevens bijhouden van criminelen en dat is logisch. Maar die uitzondering mag niet de regel worden. Als je op straat loopt en je wordt gefilmd met een camera dan is dat een inbreuk tegen je privacy."

"Die vraag naar de impact op je privacy wordt zelfs niet meer gesteld, camera's worden gewoon geplaatst. Een camera mag alleen gehangen worden in kwesties van openbare orde en op uitzonderlijke plaatsen zoals drukke stations en winkelstraten, maar niet overal."

Overheden proberen camera's plaatsen legaal te maken door wetten te creëren die eigenlijk grondwettelijk niet kunnen.

Raf Jespers: "Ik heb het in mijn boek over de camerawet. Het probleem met die wet is dat die de indruk wekt dat zomaar overal camera's mogen. Die wet had duidelijk moeten maken dat camera's alleen in uitzonderlijke gevallen kunnen en dat de privacycommissie die gevallen moet onderzoeken naar wettelijkheid."

De zogenaamde cameraplaag. Recent was er nog sprake van camera's plaatsen in kleedkamers voor beveiliging tegen diefstal. Kan dat?

Raf Jespers: "Dat is een regelrechte schending van de privacy. De wet zegt duidelijk dat niemands intimiteit niet worden geschonden. Jezelf uitkleden is een uiterst intieme handeling die niet geregistreerd mag worden. Beveiliging tegen diefstal rechtvaardigt een dergelijke inbreuk niet."

Zijn overheden te ver aan het gaan?

Raf Jespers: "Het feit dat we nu evolueren naar een soort van controlestaat is het resultaat van drie ontwikkelingen. Het is nu mogelijk door de technologische en digitale revolutie. Ten tweede is er een klimaat gecreëerd door de aanslagen van 11 september. Mensen zien er geen graten meer in dat hun privacy wordt aangetast vanwege de veiligheid, vooral in de strijd tegen het terrorisme."

"Ten derde is deze beperking van de grondrechten in een wet gegoten door de ondemocratische constructie van de Europese Unie waar de meeste nieuwe wetten vandaan komen. De samenloop van die drie evoluties maakt dat we in zulke gevaarlijke toestanden terecht zijn gekomen."

"Het klimaat werd vooral gecreëerd door de aanslagen van elf september. Het is ook wel begrijpelijk en noodzakelijk dat er maatregelen getroffen worden, want die aanslagen waren verschrikkelijk."

"Terrorisme jaagt de mensen angst aan, want dat is iets dat altijd kan toeslaan zonder dat je het verwacht. Tegen criminaliteit kan je je nog beschermen door op te passen voor dieven en een extra slot te plaatsen op je voordeur. Met terrorisme ligt dat anders, het is onvatbaar en het kan iedereen treffen. Dat is tenminste het gevoel."

"Het is het ideale vehikel om een permanente angst in stand te houden. Voor een deel is het terecht dat de overheid maatregelen treft, ze moet het terrorisme hard aanpakken. Maar aan de andere kant mag de overheid daar geen misbruik van maken."

"Maatregelen die verder gaan dan noodzakelijk, dat is niet de juiste manier van handelen. Dat misbruik breng ik in kaart in mijn boek. Bepaalde bevolkingsgroepen worden gevisieerd, terwijl het maar een minimaal percentage van de bevolking is dat effectief onder controle geplaatst moet worden."

Uiteindelijk hebben ze dankzij die wetten niet veel aanslagen kunnen vermijden?

Raf Jespers: "Neen, maar je kunt wel bepaalde zaken doen om zo'n aanslagen te voorkomen. De overheid moet een goed veiligheidsbeleid voeren en bepaalde maatregelen treffen. Dat is het probleem niet. Het probleem is dat ze er veel te ver in aan het gaan is en de terechte angst van de mensen soms ook misbruikt."

"Bijvoorbeeld de dataretentierichtlijn, dit is een richtlijn van de Europese Unie die bepaalt dat de telefoon- en internetgegevens van iedereen zes maanden tot twee jaar moeten worden bijgehouden. Het is totaal overbodig om van iedereen die gegevens bij te houden. Dit is een permanente inbreuk op de privacy van de bevolking. Elke burger wordt zo een verdachte burger en dat gaat te ver!"

Wordt terrorisme als een excuus gebruikt om toch wetten goedgekeurd te krijgen die de overheid in normale tijden niet zou kunnen doorvoeren?

Raf Jespers: "Voor een deel wel. Ik herhaal, de overheid moet het terrorisme aanpakken, maar mag het niet als een alibi gebruiken om mensen die in de oppositie zitten, die tegen het heersende systeem ingaan, maar geen terroristisch programma hebben, ook allemaal te controleren. Dat is wat er nu aan het gebeuren is."

Voor de aanslagen was er ook een zekere mate van controle. Het is pas na 11 september helemaal losgebarsten.

Raf Jespers: "Er is altijd controle geweest. Elke staat moderniseert altijd zijn controle op de burgers. 'Nine Eleven' heeft al die zaken in een stroomversnelling gebracht. Dingen die de overheid heeft doorgevoerd, zoals de antiterrorismewet of de dataretentierichtlijn, waren zaken die in de jaren 1970-1990 niet zouden gepasseerd zijn zonder enorme protesten van de bevolking."

"11 september heeft geen verandering van beleid veroorzaakt, maar veeleer een versnelling van het proces. De terrorismewet werd al goedgekeurd nauwelijks tien dagen na de aanslagen. Zo zie je maar dat de overheid er wel mee bezig was, want zo'n ingewikkelde wet schrijf je niet op enkele dagen. Na de aanslagen was het klimaat rijp voor die wet."

Een succesvolle manier om mensen tegenwoordig te controleren is via het internet.

Raf Jespers: "Dat klopt. Tien jaar geleden hing er amper een camera in België, en buiten België. Het internet en de gsm begonnen net op te komen. RFID-chips zijn ook van recente datum. Slimme computerprogramma's en hersenscans zijn recente uitvindingen. Er is een enorme evolutie gaande. Ik stond zelf soms verbaasd te kijken, toen ik onderzoek deed voor mijn boek, hoe alles zo geavanceerd is op zo'n korte tijd. Het digitale tijdperk heeft een grote impact op het dagelijks leven van de mensen."

U spreekt ook over de media. De media spelen een grote rol bij de inbreuk van de privacy.

Raf Jespers: "Ik noem dat de verovering van het privédomein. Niet alleen door de overheid, maar ook door de media. Als het opbrengt om een topvoetballer te tonen met zijn vrouw en kinderen, zal dat gebeuren. Die bladen worden veel verkocht, en de media stimuleren dat."

"Het privéleven is niet meer zo privé als vroeger. De mensen lenen zich daar een stuk voor, maar aan de andere kant hebben de media zelf hierin ook een grote verantwoordelijkheid. Bepaalde media willen zelfs de burgers volgen tot in hun badkamer."

"De drijfveer is dat het geld moet opbrengen. Moderne media overleven op de winstcijfers van reclame die ze

binnenhalen en alles wat voor dit doel wordt opgevoerd."

Hoe is het gesteld met de bescherming van privacy in België?

Raf Jespers: "Je hebt in België een privacycommissie. Dat is een commissie die moet toezien op de bescherming van de persoonsgegevens. Op Europees niveau heb je iets gelijkaardigs. Maar volgens mij zijn deze instellingen ontoereikend."

"In de Europese Commissie werken ongeveer vijftig mensen die alles zouden moeten controleren wat door de Europese Unie op poten wordt gezet, van databanken tot camera's, van internet tot gsm's enz... "

"Dat apparaat is ontoereikend om de 'tsunami' van aantastingen van de privacy te controleren. De controle is ondermaats en moet beter worden aangepakt."

Dus praktisch gezien wordt er niet veel gedaan?

Raf Jespers: "Er wordt wel iets gedaan, maar de middelen zijn beperkt."

Zoals mensen die ten onrechte op criminele lijsten staan en zichzelf eruit willen schrappen, die krijgen dit amper voor elkaar.

Raf Jespers: "Je hebt de algemene nationale gegevensbank van de Belgische politie, waar ongeveer 1,6 miljoen mensen in staan. Zelfs als je een proces verbaal hebt voor een burenruzie kom je in die gegevensbank terecht. Onschuldig of niet, alle gegevens staan geregistreerd. Er schuilen gevaren in die databanken, zeker als je er ten onrechte in staat."

Weinig mensen beseffen dat zij hun gegevens in de politiedatabanken kunnen laten controleren door de privacycommissie.

Raf Jespers: "Weinig mensen weten dat. Je kunt de privacycommissie aanschrijven als je vermoedt dat je in de databank zit. De privacycommissie kijkt dat na en meldt het. Ze zeggen er wel niet bij of ze iets hebben gewijzigd of wat er in stond."

"Meer mogen zij ook niet zeggen. Het is natuurlijk absurd. Die toegang is veel te beperkt. De burger moet weten wat er over hem in zo'n databank staat. Hier op kunnen natuurlijk uitzonderingen gemaakt worden voor gevaarlijke criminelen."

Bodyscans, brainscans... in wat voor een wereld leven we? Is het iets voor de nabije toekomst of moeten wij ons er nu al zorgen over maken?

Raf Jespers: "We moeten niet paranoïde worden. Ik zeg niet dat het allemaal al gebeurt, maar de mogelijkheden zijn er. Die kunnen gebruikt of misbruikt worden door bepaalde diensten en regimes."

"We moeten nu niet onze gsm of computer gaan weggooiden, wees gewoon bewuster. Ze hebben me eens gevraagd wat volgens mij de gevaarlijkste techniek is. Voor mij is dat Humabio (Human Monitoring and Authentication using Biodynamic Indicators and Behavioural Analysis), maar eigenlijk is het grootste probleem het geheel."

"Als je alles samen neemt. De combinatie van al die zaken (camera's, gsm, computer, databanken...). Laat u niet vangen door het gezegde 'Wie niets te verbergen heeft, heeft niets te vrezen!' Enkel heiligen hebben niets te verbergen, en zo lopen er niet veel rond."

Hoe komt u erop om over dit onderwerp te schrijven?

Raf Jespers: "Ik loop al langer rond met dit idee, vooral ook omdat ik vanuit mijn praktijk als advocaat af en toe toch wel ongerust ben. Ik maak me zorgen, en ik niet alleen, over al die evoluties van de laatste tien jaren."

"Als je de geschiedenis bekijkt, moet je evoluties in de maatschappij in het oog houden. Het is niet omdat vandaag onze fundamentele rechten nog enigszins overeind staan, dat dit binnen tien of vijftien jaar nog zo zal zijn. Ik vind dat alles heel gevaarlijk aan het evolueren is, vooral na elf september."

"De antiterrorismewet heeft een algemeen politiek misdrijf ingevoerd in de Belgische strafwet. Dat heeft nog nooit eerder bestaan in de Belgische strafwetgeving. Iedereen die radicaal protesteert tegen het huidige beleid kan nu bestempeld worden als terrorist."

"Opinies kunnen ook aangepakt worden als ze niet overeenkomen met wat de overheid aanstaat. Dat is gevaarlijk! Met dit boek hoop ik dat mensen bewuster worden en dat dit een opstap wordt naar een echte burgerbeweging in België en in de rest van Europa."

De Werelde Morgen, 2010.06.05, Chiraz Laffet/Kif Kif

UP

Migranten op Mauritius leven als slaven

De welvaart van Mauritius ruikt naar slavenarbeid. Duizenden Aziatische migranten leven er in onmenselijke en uitzichtloze omstandigheden. De regering toont zich verbolgen over de misstanden.

De 32-jarige Mohamed Amin (niet zijn echte naam) liet 23 maanden geleden zijn vrouw en twee kinderen achter in Bangladesh om in een fabriek op Mauritius te gaan werken. Hij betaalde 150.000 taka (ongeveer 1770 euro) aan een bemiddelaar in zijn land, die hem een baan in het vooruitzicht stelde waar hij 20.000 Mauritiaanse roepie (521 euro) per maand kon verdienen.

Veel Bengalese migranten gaan een zware lening aan of verkopen hun akkers en andere familiebezittingen om hun kans te wagen op Mauritius. "Een loon van 20.000 roepie is erg hoog voor Bangladesh", legt Amin uit. Maar het draaide anders uit. Hij verdient nu amper een vierde van het bedrag dat hij hoopte te krijgen. "Ik ben erin geluisd", zegt hij.

Amin werkt in Grand Gaube, in het noorden van Mauritius. Hij leeft in een piepklein slaapvertrek dat hij kreeg toegewezen door zijn werkgever, Firemount Textiles. Hij is gefrustreerd, want over een jaar moet hij weer weg uit Mauritius en hij heeft nog niets kunnen sparen. Om de drie maanden stuurt hij een klein bedrag naar zijn gezin in Bangladesh, maar van de rest van zijn loon houdt hij niets over.

Vlooiën

Er werken bijna 6000 Bengalese en nog eens 24.000 gastarbeiders van andere nationaliteiten op Mauritius. De meesten kloppen lange dagen voor een hongerloon. Soms worden ze helemaal niet betaald – omdat hun werkgevers in financiële problemen raken of moeten dichtmaken. Maar de meeste migranten durven geen kík te geven. Vorig jaar werden honderden Bengalezen naar huis gestuurd omdat ze hun ongenoegen publiek hadden gemaakt.

Veel gastarbeiders verblijven in slecht onderhouden slaapzalen in of bij de fabrieken. Ze slapen op oude matrassen vol vlooiën en ander ongedierte.

Feizal Ally Beegun, de woordvoerder van de Textile Manufacturing and Allied Workers Union, een vakbond van de textielsector, laat IPS een met houten schotten onderverdeelde slaapzaal in Grand Gaube zien waar vijftig Bengalezen en Indiërs samenholpen. Volgens hem zijn de versleten matrassen en het groezelige keukengerei al zeker vijftien jaar in gebruik.

"De werkgevers zorgen niet voor hun arbeiders; ze leven als dieren", zegt Beegun. "En er is geen overheidsinstantie waar de migranten hun klacht kunnen doen, zelfs niet als hun werkgevers hun paspoort inhouden."

Voor Imam Nasrullah Ginowrie, een sociaal werker van Baie-du-Tombeau in de buurt van de hoofdstad Port Louis, zijn de gastarbeiders op Mauritius "moderne slaven". "Ik mag hen niet ontmoeten en zij worden gewaarschuwd niet bij mij te klagen. Ik ken Bengalese vrouwen die geschopt werden door hun opzichters, en die tot 's nachts moeten werken."

Achterpoortjes

De nieuwe minister van Arbeid en Werk, Shakeel Mohamed, toonde zich eind mei geschokt bij een verrassingsbezoek aan een slaapzaal voor migranten in Happy Village, in het oosten van het eiland. "Sommige werkgevers behandelen hun arbeiders als machines, die alleen maar moeten produceren tot het einde van hun contract", zegt de minister tegen IPS.

Wettelijk gezien "moeten migranten dezelfde arbeidsvoorwaarden genieten als Mauritiaanse burgers, en daarbovenop hebben ze recht op een gratis terugvlucht, accommodatie en een maaltijdvergoeding", zegt Mohamed. Volgens de minister maken sommige werkgevers misbruik van achterpoortjes in de wet om te beknibbelen op hun uitgaven voor de opvang van migranten, maar die wil hij sluiten. Er komen precieze voorschriften hoe onderkomens voor migranten er moeten uitzien.

Mukeshwar Gopal, de voorzitter van de Exportvereniging van Mauritius, geeft toe dat sommige ondernemers te weinig aandacht besteden aan de levensomstandigheden van hun personeel. Maar zonder met de ogen te knippen legt hij de schuld ook bij de migranten zelf. "Vooraleer er nieuwe migranten aankomen, worden de slaapzalen gecontroleerd door de gezondheidsdiensten en de brandweer. Maar we moeten begrijpen dat die mensen uit arme en vuile landen komen, waar hygiëne onbekend is."

En er zijn ondernemers die veel beter doen, zegt Gopal. Neem nu de Compagnie Mauricienne de Textile (CMT), die zijn 10.000 werknemers huisvest in nieuwe gebouwen "die vergelijkbaar zijn met vijfsterrenhotels". Volgens Beegun en Mohamed moeten andere werkgevers dat voorbeeld volgen.

De Wereld Morgen, 2010.07.05, (PD)

UP

